

3 ВЕРАСНЯ 2008 г. СЕРАДА № 165 (26278)

Кошт 500 рублёў

ВЫДАЕЦЦА 3 9 ЖНІўНЯ 1917 Г.

Камандзір узвода спрабаваў абрабаваць банк

У Барысаве 1 верасня а 18-й гадзіне ў памяшканне філіяла аднаго з банкаў зайшоў невядомы ў масцы. Пагражаючы двума пісталетами, ён запатрабаваў грошай. Мужчына спачатку страляў у сталець, а потым ударыў пісталетам кантралёра. Пасля атрымання 14 мільёнаў рублёў збег з месца злачынства.

Пасля таго, як спрацавала кнопка трывожнай сігналізацыі, вельмі хутка на месца прыбыў наряд аддзела аховы. Як паведамілі ў Дэпартаменце аховы Міністэрства ўнутраных спраў, службовы сабак дапамог адшукаць 1 мільён рублёў і ваенную камуфляваную кепку. Падчас далейшых аперацыйна-вышукowych мерапрыемстваў было ўстаноўлена, што на банк адважыўся пайсці камандзір узвода адной з вайсковых часцей, размешчаных на тэрыторыі горада, 1983 года нараджэння. У затрыманнага адабралі табельную зброю (ПМ), 15 патронаў да яе, газавы пісталет і скрадзенае. Узбуджана крымінальная справа.

Святлана БАРЫСЕНКА.

ЗВЯЗДА

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

Ва ўрадзе

ЧАМУ «ТАРМОЗЯЦЬ» БАЗАВЫЯ СЕЛЬГАСАРГАНІЗАЦЫІ?

У верасні 2003 года былі вызначаны 60 сельгасгаспадарчых калектываў (па 12 у Мінскай і Магілёўскай абласцях і па 9 у астатніх), якія павінны былі стаць базавымі, эталоннымі, калі можна так сказаць, у сваёй галіне: па нарошчванні аб'ёму выпуску сельгаспрадукцыі, павышэнні эканамічнай эфектыўнасці гаспадарчай дзейнасці. У іх задачы ўваходзіла стварэнне доўгай базы для вядзення ўстойлівай сельскай гаспадаркі, рэалізацыя прарэсіўных тэхналогій вытворчасці прадукцыі раслінаводства і жывёлагадоўлі. А ўзорам у дасягненні зададзеных параметраў быў вызначаны СВК «Агракамбінат «Сноў». Работа гэтых калектываў была ўчора разгледжана на Пасяджанні Прэзідыума Савета Міністраў, якое прайшло пад старшынствам першага віцэ-прэм'ера Уладзіміра Сямашкі.

Міністр сельскай гаспадаркі і харчавання Сямён Шапіра, які рабіў справаздачу, фактычна вымушаны быў канстатаваць, што праграма па павышэнні эканамічнай эфектыўнасці сельскай гаспадаркі на аснове і вопыце работы 60 базавых сельгасарганізацый правалена. «Аналіз работы гэтых гаспадарак краіны паказвае, што не ўсе яны дасягнулі эфектыўнага ўзроўню вытворчасці, нягледзячы на тое, што мелі ад дзяржавы істотныя льготы і прэферэнцыі, — кажаў міністр. — У сувязі з гэтым прапановаўца пакажуць у спісах базавых гаспадарак тых, дзе паказчыкі прадукцыйнасці вытворчасці на 1 балагектар на 30 працэнтаў вышэйшы, чым у сярэднім па рэспубліцы. Акрамя таго, аб'ектам камісія сабраў нацыянальнай акадэміі навук неабходна распрацаваць пэўныя мерапрыемствы па дасягненні ў 2008 годзе ў 60 базавых гаспадарках усіх запланаваных паказчыкаў».

Непасляжыючы гаспадаркі галіновае міністэрства прапановаўца выключыць з пераліку базавых. Пры неабходнасці ў склад базавых можна далучыць іншыя арганізацыі, якія дасягнулі высокіх паказчыкаў у эканоміцы і вытворчасці. «Сродкі ж рэспубліканскага бюджэту, патрачаныя на фінансаванне выключэння са спісу гаспадарак, трэба вярнуць у рэспубліканскі бюджэт», — адзначыў міністр.

Дарчы, з 2004 па 2007 год на развіццё базавых гаспадарак было накіравана амаль 833 млрд бюджэтных сродкаў, у тым ліку з рэспубліканскага бюджэту — 555,6 млрд, з мясцовых бюджэтаў — больш як 277 млрд (на 100 гектараў сельгасугоддзяў — 56,5 млн рублёў). Тэмп росту валавой прадукцыі сельскай гаспадаркі ў 2007 годзе да ўзроўню 2006-га склаў 109,4 працэнта. У асноўным за кошт інтэнсіўных фактараў забеспячэння прырост аб'ёму вытворчасці жывёлагадоўчай прадукцыі: малака — на 3,7 працэнта, жывёлы і птушкі — на 2,7. На 21 працэнт больш выраблена збожжа.

СУСТРЭНЕМСЯ Ў БАРЫСАВЕ!

На Дзень беларускага пісьменства сіноптыкі прагназуюць добрае надвор'е, а арганізатары абяцаюць цікавую насычаную праграму і цёплую сустрэчу гасцям.

Пятнаццаты юбілейны Дзень беларускага пісьменства пройдзе ў нядзелю, 7 верасня, у Барысаве. Горад ужо гатовы да прыёму гасцей гэтай агульнанацыянальнага свята. На шматлікіх пляцоўках знойдзе адлюстраванне культуры-асветніцкае жыццё не толькі Барысаве і Барысаўчан, але і Міншчыны, і ўсёй рэспублікі. Традыцыйна беларускія выдавецтвы, літаратурныя аб'яднанні, друкаваныя сродкі масавай інфармацыі з'яўляюцца асноўнымі ўдзельнікамі. Сялёта разам з імі будуць прадстаўлены гарады, якія прымалі на сваіх плошчах Дзень беларускага пісьменства папярэднія 14 разоў. Полацк, Тураў, Навагрудка, Нясвіж, Орша, Пінск, Заслаўе, Мсціслаў, Мир, Камянец, Паставы, Шклоў — усё гэта цэнтры асветы, культуры і кнігадрукавання Беларусі. Сялёта дайшла чарга ўшанавання на гэтай ніве Барысаве, горада з больш як 900-гадовай гісторыяй.

Лілія АНАНІЧ: «Хацелася б, каб праз СМІ ўся краіна адчула атмасферу гэтага свята»

На прэс-канферэнцыі, прысвечанай ходу падрыхтоўкі да святкавання Дня беларускага пісьменства, першы намеснік міністра інфармацыі Лілія Ананіч адзначыла, што сёлетна на свята з'едзецца рэкордная колькасць журналістаў.

— Ужо акрэдытавана больш за 130 прадстаўнікоў беларускай прэсы і 100 расійскіх журналістаў, якія ў рамках прэс-туру па Беларусі таксама стануць яго гасцямі. І гэта не ўлічваючы прадстаўнікоў электронных СМІ. Традыцыйна да свята праўляюць вялікую цікавасць дзеячы літаратуры, культуры, навукі і мастацтва, прадстаўнікі замежных пасольстваў... (Заканчэнне на 2-й стар.)

Святая Дзічка

Месца, не пазначана ні на якіх картах, між тым шмат хто ведае і наведвае. Камянецкі раён Брэстчыны, прыгранічная зона, амаль самая мяжа з Польшчай. Даследуючы жыццё беларускага памежжа, нельга яго абмінуць ці не заўважыць. Гэта — знакавае месца, хоць не вёска тут, не хутар і нават не помнік. Народ даў месцу назву «Грушка», у сэнсе якога ўклад адначасова міфалагічную гісторыю з'яўлення Божай Маці, помнічтвы з набажэнствамі, крыжовае поле, рэальныя падзеі знішчэння святага месца і яго адраджэння, галоўнае, пароду дрэўца. Звычайная груша-дзічка стала аб'ектам вялікага ўзрушэння, сімвалам чалавечых драм і страсей, падставай для легендаў, домыслаў і плётак, крыніцаю духоўнага адраджэння і вялікіх спадзяванняў. Нідзе болей у Беларусі няма святых дрэў і месцаў, дзе ставіць крыжы толькі за здароўе. Цяпер «Грушка» перажывае сапраўды ўздым — тут узводзіцца храм і помнікні прыходзяць не толькі ў дзень свята. Дакладна не падлічана, колькі крыжоў стаіць ужо вакол дзічкі, кажучь, кожны дзень з'яўляецца новы крыж.

(Заканчэнне на 6-й стар.)

«СКАРБЫ НАЦЫІ. Нацыянальныя паркі Беларусі»

Першая прэмія — у карэспандэнта «Звязды»

Учора, 2 верасня, адбылося ўрачыстае ўзнагароджанне пераможцаў і прызёраў I Рэспубліканскага творчага конкурсу фотаработ «Скарбы нацыі. Нацыянальныя паркі Рэспублікі Беларусь», заснавальнікам якога з'яўляецца Кіраўніцтва справамі Прэзідэнта краіны.

Усяго на конкурс было прадстаўлена больш за чатыры тысячы работ, сярод якіх не толькі прафесійныя фотажурналісты і фотамастакі, але і прыхільнікі фатаграфіі. Прыёмам адзначаны, што першай прэміяй адзначаны фотакарэспандэнт «Звязды» Анатоль Кляшчук. Віншуючы калегі!

Узнагароду ўрача намеснік кіраўніка справамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь Аляксандр РАМАНОЎСКИ.

ЯШЧЭ КРЫХУ ЛЕТА

Начальнік аддзела метапрагнозаў Рэспубліканскага гідрометэацэнтру Людміла Парышчук расказала, што ў першай декадзе верасня пачатковая тэмпература складае +10...+16 °С, дзённая +22...+28 °С. А паўдні Брэсцкай і Гомельскай абласцей да плюс 30. У Мінску 4 верасня слупок тэрмометра дасягне 25-градуснай адзнакі. У другой декадзе месяца чакаюцца кароткачасовыя дажджы. Ноччу +8...+15 °С, уздзень +15...+21 °С. У канцы другой декады тэмпература паветра крыху панізіцца. Уначы час +5...+10 °С, дзёсны на глебе замаразкі да 0...-2 °С. Уздзень +13...+18 °С. А ў трэцяй декадзе стане дажджліва і халоднавата. Што ж датычыцца лета 2008 года, то яно аказалася на 1 градус цяплейшым за кліматычную норму. Сярэдняя тэмпература паветра за ўвесь сезон складала +17,6 °С. Незвычайна цёпла выдалася другая декада жніўня — сярэдняя тэмпература паветра па Беларусі складала +20,7 °С, што вышэй за кліматычную норму на 4 градусы.

Святлана ФРАЛЯНKOBA, «Мінск—Навіны».

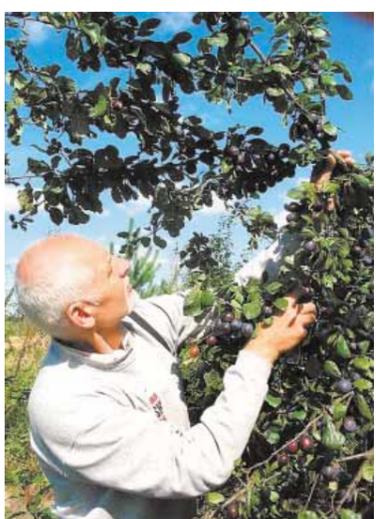
«КАЛІ НЯМА ЎРАДЖАЮ, ТО КЕПСКА, А КАЛІ ЁСЦЬ, ТО ЯШЧЭ ГОРШ!» Урадзілі словы. Што рабіць?

Гадую з дзесяць таму пры мяжы пасадзіў слівы. Яны хорша цілі, але ўраджаю не было. А сёлетна дрэвы слівамі ўсыпаныя.

Напачатку падумалася, што тых сліў будзе з паўтоны, але паразважыўшы, ураджай энціў напалову. Тым не меней, трыццаць вёдер сліў кудысьці неабходна падзець. На рынку людзі з дарамі саду ставяць у два рады і на кожнага, хто праходзіць, глядзяць з надзеяй. Пра алчун гаварыць не даводзіцца — аддаюць за капейкі, а вось за чарнасліў прасяць 8 тысяч за вядро. Тое ж вядро больш буйных сліў прадаюць па 10—12 тысяч. Прадаўцоў больш, чым пакупнікоў, а пры такой канкурэнцыі на рынку збыць слівы праблематычна, ды, увогуле, не стаць жа з тым вядром. Хоць, калі б прысунула, то куды падзець?

Помніцца, як некалі паліцы нашых магазінаў былі застэпаваныя слоікамі з кампотам з тых жа сліў, і вівно праддавалася «Слівавае», а яшчэ з чарнасліў робяць балзам, сушаць яго. Натуральна, што ўспомніліся кансервавыя заводы і нарыхтоўчыкі, якія ездзяць па вёсках і скупляюць у людзей розную садавіну.

Патэлефанавалі ў в. Воляна, што за пяць кіламетраў ад майго дачы і там ёсць нарыхтоўчы пункт. — Прымаем толькі яблыкі, а лепш пазваніце на камбінат харчовых прадуктаў, — паравілі ў трубку.

Сымон Свістунювіч.

Бяда вяскоўца. І гараджаніна

Баранавіцкі камбінат вырабляе віно, але высветлілася, што толькі з вяскоўца, рабыні, а сліва не патрэбная. На Ляхавіцкім кансервавым заводзе прапанавалі звязацца з «Брэстпладгароднінапрамам». Маўляў, там усё ведаюць.

Сапраўды, сітуацыя трохі праяснелася. Слівы закупляе Пінскі вінавод і там ужо набылі больш за 600 тон гэтай сыравіны. А за лепшае паралі звярнуцца ў спецыялізацыю, бо яна працуе неардэна з насельніцтвам, нарыхтоўчыкі там атрымалі на закуп садавіны крыдаты і магчыма набываюць і слівы.

У Баранавіцкім райспажыўтварыстве казалі, што закупілі 110 тон слівы і адправілі яе на Слонімскае вінавод, але больш закупляць не будуць, бо няма каму збыць.

Калі выйшаў на Брэст, то абласная спажыўкааперацыя зусім расчаравалася. Аказалася, што дробныя слівы ніхто не прымае не толькі на Брэстчыне, але і ў краіне, ды ад гэтай слівы адны праблемы, бо для яе патрэбна асобная тэхналогія і ва ўсім віванаты костачкі...

У Пінску за 150 км слівы не павяззе, але ўсё ж вырашылі патэлефанаваць на вінавод.

— А мы слівамі ўжо насыціліся, — заявіў дырэктар Сяргей Табуноў, — закупілі алчун і будзем выпускаць віно. А што датычыцца тэхналогіі перапрацоўкі костачкавых, то на кожным заводзе ведаюць, як гэта рабіць.

Калі няма ўраджаю, то кепска, а калі ёсць, то яшчэ горш. Справа, вядома, не ў такіх слівах. Праходзячы па вясковай вуліцы бачыш, як тыя ж слівы ляжаць на зямлі пры плоце і нікому не патрэбныя. Усё ж гэта не тае сыравіна, каб яе таптаць нагамі ці слівамі карміць свайго. Хоць другі варыянт не горшы. Цікава, а ці можна са сліў вырабляць спірт? Напэўна ж, можна.

Знаёмы палішч, пацуючы пра маю праблему, толькі ўсімхнуўся.

— У мяне сліў таксама хапае. Калі яны добра выспеюць і пачынаюць ужо асыпацца, я запалюю імі бонкі. Можна, скажыце, слівы адціснуць і атрымаецца з соку добрая слівавіца, а яшчэ лепш калі яны перабродзіць — перагнаць. Добрая гарэлка атрымаецца, — расказавае палішч і запрашае, калі буду ў іх баку, зазірнуць і пакаштаваць тое півно.

Пусціць слівы на гарэлку ці не — пытанне не стаіць. Зусім інша была б справа, каб чалавек мог без праблем і валкаці ўзяць ліцэнзію на выраб алкагольных напоў, то туды можа, слівы не валіліся б пад нагамі, а наш чалавек пастулова перайшоў бы на натуральныя напоі.

— Мне влікуно, — кажа пакупнік, і прадавец моўчы падзе яму бутэльку «чарніла». Менавіта гэтага «віна», якое часам вырабляецца з рознага канфіскату, найбольш і спажываецца ў нас.

Мы п'ём і піць будзем, а калі так, то няхай тое півно вырабіць і са свайго. А магчыма, уся праблема ў тым, што тыя, ад каго гэта залежыць, смакуюць зусім іншыя напоі.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

АБАМА АПЯРЭДЗІЎ МАКЕЙНА ПА ПАПУЛЯРНАСЦІ

Паводле вынікаў апошніх апытанняў, Барак Абама апыраджае Джона Макейна па папулярнасці на пяць працэнтаў. Кандыдата ў прэзідэнты ЗША ад Дэмакратычнай партыі падтрымліваюць 49 працэнтаў выбаршчыкаў, а сенатара-рэспубліканца — 44 працэнта апытаных. Да выбараў застаецца дзевяць тыдняў.

ГРУЗІЯ РАЗАРВАЛА ДЫПЛОМАТЫІ З РАСІЯЙ

МЗС Грузіі ўручыў пасланніку Расіі ў Тбілісі Андрэю Сміге ноту з апалячэннем аб разрыве дыпламатычных адносін паміж дзвюма краінамі. Паводле слоў расійскага дыпламата, «з сярэдзі пасольства РФ у Грузіі перастае функцыянаваць як пасольства».

ЗВАРШЧЫКАЎ У РАСІ ПРЫВАЎНЯЮЦЬ ДА БАКАЛАЎРАЎ

Львів вышэйшай адукацыйнай навучанне складала спецыяльнасцяў прапановаўцаў і навукі РФ. Паводле слоў дырэктара дэпартаменту дзяржаўнай і нарматыўна-прававога рэгулявання ў сферы адукацыі Міністэрства Ігара Рамаронкі, шэраг галінаў і відаў дзейнасці настолькі ускладніліся, што ўжо недастаткова лічыць гэты ўзровень пачатковай або сярэдняй прафесійнай адукацыі. «Яго трэба пачаць лічыць вышэйшай адукацыяй», — падкрэсліў чыноўнік. Як адзначыў Рамаронка, некаторыя прафесійныя адукацыі, у прыватнасць, сталевараў і зваршчыкаў, сёння патрабуюць ведання складаных тэхналогій, знаёмства з камп'ютарам. Адукацыю на такіх спецыяльнасцях чыноўнік прапанаваў лічыць прыкладным бакалаўрыятам. Падобныя спецыяльнасці ў хуткім часе могуць быць уведзеныя і ў вышэйшых навучальных установах.

Table with exchange rates for various currencies (USD, EUR, RUB, etc.) and other financial data.

Table with real estate listings, including contact information for 'ОАО «ОГРПИЩЕПРОМ»' and 'Куп «Минский областной центр учета недвижимости»'.

ЗАПРАСІЛА І... Яны сустрэліся ў кватэры па вул. Кулікова, што ў Пінску. Гаспадыня накрыла стол для беспрацоўнага. Выпілі, а затым пасварыліся, і жанчына двойчы ўдарыла гасця нажом у сэрца.

Сымон Свістунювіч.

Літва зацікаўлена ў аблягчэнні візавага рэжыму з Беларуссю

Літва зацікаўлена ў аблягчэнні працэдур перасячэння граніцы для жыхароў Беларусі, заявіў прэм'ер-міністр Літвы Гедымінас Кіркілас на сустрэчы ў Друскінінэ з прэм'ер-міністрам Беларусі Сяргеем Сідорскім, перадае карэспандэнт БЕЛТА. Гедымінас Кіркілас лічыць, што цана 60 еўра за літоўскую візу эканамічна не абгрунтавана. Аднак палітычнае рашэнне на гэтым пытанні павінны прыняць усе краіны ЕС.

Як паведамаў прэс-служба ўрада Літвы, у ходзе сустрэчы прэм'ер-міністры Беларусі і Літвы абмеркавалі пытанні больш эфектыўнага выкарыстання кантэйнера на поезда «Вікінг». Сяргей Сідорскі цікавіўся таксама магчымасцямі пераважкі нафты праз Клайпедскі порт. Размова ішла і пра інвестыцыйны клімат у Беларусі.

ГУЛЯЙ-ГОРАД

У наступныя выхадныя ў Мінску пройдзе Дзень горада

«Красуй, наш Мінск, любімая сталіца!» Пад такім лозунгам адзначыць горад шосты 941-ы дзень нараджэння. Паводле рашэння гарадскога Савета дэпутатаў, якое было прынятае некалькі гадоў таму, свята горада прыпадае на другую суботу верасня. Аднак па неафіцыйнай традыцыі мінчане і госці сталіцы святкуюць крышачку даўжэй. Сёлета, напрыклад, гуляць будзем з 12 па 14 верасня (у некаторых раёнах святкаванне пачнецца яшчэ раней).

12 верасня ў Палацы культуры прафсаюзаў адбудзецца ўрачыстая цырымонія ўрачысна ўзнагароды «Лепшы па професіі» — па выніках гарадскога конкурсу прафесійнага майстэрства «Мінскі майстар». Сёлета ўдзел у конкурсе ўзялі больш як 2000 чалавек, вынікаў жа ўзнагарод у розных сферах будзе ўрачыма ўсяго 35.

Акрамя таго, у дзень нараджэння горада каецца адкрыць некалькі значных сацыяльна-культурных аб'ектаў. Так, 12 верасня адкрыцца пасля рэканструкцыі мемарыялы Музей-майстэрства скульптара Зяры Аўтама (сёлета, дарчыня, якая адзначаецца 100-гадова юбілей скульптара). А 13 верасня прыме першых наведвальнікаў першы ў краіне мультіплексы — шматзальны кінатэатр павышанай камфортнасці «Беларусь» (ўсяго ў ім 5 залаў агульнай умяшчальнасцю 1028 месцаў).

Максімальна насычаная праграма мерапрыемстваў будзе ярка ў суботу 13 верасня. «Мы імяміся, каб атрымацца цёплае, сміеінае свята для ўсіх жыхароў Мінска, таму стараемся не канцэнтравачы ўсё ў адным месцы, а максімальна ахапіць аддзяленя ад цэнтра раёны, каб людзям не абавязкова было на Дзень горада ехаць даля ўправа ад дома», — адзначае начальнік упраўлення культуры Мінгарвыканкама Уладзімір Карачэўскі. Таму ва ўсіх 9 раёнах горада 13—14 верасня адбудзецца свае гульні, канцэрты, адкрыцці выстаў, кінапаказы, святы вуліці і двароў...

А цэнтрам свята сёлета стане прасект Пераможаў, які будзе адзасячэнны практычна цалкам. Раніцай у ратушы (у залежнасці ад надвор'я — на адкрытай пляцоўцы або ўнутры) пройдзе ўрачыснае ўзнагароды «Мінчанін года». Ушанаваны будзе лепшыя прадстаўнікі 12 розных сфер: прамысловасці, будаўніцтва, вышэйшай адукацыі і навукі, сярэдняй адукацыі, фізкультуры, спорту і турызму, аховы здар'я, транспарту, культуры, жыллёва-камунальнай гаспадаркі і г.д. Таксама ля ратушы адбудзецца свята духоўнай музыкі, а пазней — канцэрт, падрыхтаваны Нацыянальным тэатрам оперы (летас падобная «класічная» праграма вельмі спадабалася мінчанам, таму вырашана было яе паўтарыць).

Справа ад Палаца спорту будзе працаваць пляцоўка для экстрэмальных відаў спорту, а злева ўвесь дзень будзе доўжыцца святковая праграма «Служба быту прапаганова». Бліжэй да набярэжнай разгорнецца салодкае царства выстаў-кірмаш «Свята мёду», а ў зялёнай зоне бліжэй да стэлы «Мінск — горад-герой» чакае маленькіх мінчан дзіцячая пляцоўка з рознымі забавамі і атракцыямі. Ля гасцінцы «Планета» пройдзе шэраг паказальных выступленняў спартсменаў, а таксама дзіцячы плэнэр «Я малюю Мінск». І, безумоўна, пазна ўвечара неба над стэлай «Мінск — горад-герой» расквецца святковым феерверкам.

Важнай спартыўнай падзеяй не толькі Дня горада, але і ўсёго 2008-

Сустрэнемся ў Барысаве!

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Адбудуцца ўжо традыцыйныя для гэтага свята ўрачыстая цырымонія ўзнагароджвання пераможцаў нацыянальнага конкурсу «Мастацтва кнігі» і навукова-асветніцкага экспедыцыя «Дарога да Святыняў».

На сёлетнім Дні пісьменства будзе дадзены старт дабрачыннай акцыі «Крышталёвае сэрца», якая скіравана на падтрымку культурнага і духоўнага развіцця дзяцей, якія вучаюцца ў дзіцячых дамах і інтэрнатах. Партнёрамі акцыі на сёння ўжо сталі шэраг буйных беларускіх мерапрыемстваў: «Беларуськалі», «БелАз», «Агракамбант Хладночы», «Дарыда» і інш. Акцыя працягнецца цэлы год, а яе вынікі будзе падведзены на наступным Дні пісьменства.

«Звязда» традыцыйна возьме ўдзел у гэтым свядзе друкаванага слова. Мы спадзяёмся на цікавыя сустрэчы і размовы з вамі, нашы шануючыя чытачы. Прыяздзіце ў Барысав! Будзем святкаваць разам! Тым больш, што сіноптыкі абяцаюць цудоўнае летняе надвор'е.

Таццяна ЛЯЎКОВІЧ.

Гарачы біліць да мачанкі — толькі з печы.

НА тэлебачанні — проста «бум» разнастайных кулінарных шоу. Чаго толькі ні гатуюць госці і вядучыя такіх праграм, у якія эзэтычныя падарожжы ні накіроўваюцца! Усё для таго, каб знайсці новы смак і падзяліцца модным рэцэптам з глядачамі. Беларускае кухня пакрысе забываецца і усё больш замяняецца «хуткай ежай» (няўжо можна параўнаць драпікі, якія п'яка бабуля, з «прадуктамі» і пунктах грамадскага харчавання? М.Д.). Між тым, гэты пласт культуры надзвычай багаты і пакуль яшчэ даступны для вывучэння. Перш за ўсё ў глыбіні, дзе захоўваюцца старадаўнія традыцыі прыгатавання па сапраўднаму арыгінальных страў.

У Воўчыне, што за шоссэ кіламетраў ад Любы, яшчэ ў 2001 годзе пры мясцовым Доме культуры арганізавалі клуб аматараў беларускай кухні. Гэта даволі вялікая вёска — цяпер тут каля 800 жыхароў. У склад Воўчына уваходзяць некалькі пасёлкаў (раней іх было 22, а цяпер значна менш). Як уваходзяць месціны, да ваўны ў кожнай хаце было на 7—10 дзённае марофен, які стартуе і фінішуе 13 верасня ля стэлы «Мінск — горад-герой». Паводле слоў намесніка начальніка ўпраўлення фізкультуры, спорту і турызму Мінгарвыканкама Юрыя Шаколы, старт прайдзе як на класічнай марофенскай дыстанцыі — 42 км, так і на спадарожных: 1 км (для школьнікаў), 4,2 км («міні-марофен» ад стэлы да ратушы і назад) і 10 км (для максімальнай колькасці ўдзельнікаў, у тым ліку людзей з абмежаванымі фізічнымі магчымасцямі, для леролаў і лыжаролераў). Прагназуецца ўдзел у марофене ад 14 000 чалавек ва ўзросце ад 14 гадоў. Дарчыня, усім удзельнікам усіх забэгаў арганізатары абяцаюць уручыць індывідуальныя прызы ад Мінгарвыканкама, а пераможцу марофену чакае галоўная ўзнагарода ў памеры 6 міліяўнаў беларускіх рублёў. Адзіным, хто можа застацца незадаволеным правядзеннем марофена — аўтамабілісты, бо на праспекце Пераможаў у гэты дзень плануецца перакрыць рух аўтатранспарту прыкладна з 10.30 да 16.30.

Сярод навінак гэтага года — выстава-кірмаш «Горад майстроў», што прайдзе ў Тройкім прадмесці. Акрамя ўласна выставы рамёстваў майстроў з розных рэгіёнаў Беларусі, там жа адбудзецца творчая праграма «Мінск гістарычны», ўдзел у якой возьмуць музычныя калектывы, і касцюмаванае прадстаўленне ад шэрагу рыцарскіх клубаў і Універсітэта культуры.

«Новыя песні пра Мінск» — так называецца канцэрт, які прайдзе ў парку Дружбы народаў. Другой часткай гэтага праекта стане вядомая музычная зборніка (1—2 дыска), які Мінгарвыканкам плануе прадставіць у бліжэйшы час.

Акрамя таго, сёлета актыўны ўдзел у святковай праграме возьмуць музеі горада, значная частка якіх будзе працаваць да 4 гадзін раніцы 14 верасня. Напрыклад, у Нацыянальным мастацкім музеі прайдзе фотавыстава Генадзя Ліхтаровіча «Мінск — вечна малады», у Беларускай дзяржаўнай музеі Вялікай Айчыннай вайны запрашае фатаграфічная машына часу — экспазіцыя «Мінск у існасці і будынк прадставіць, які змяніліся за дзесяці гадоў твям і іншым месцамі і будынкамі сталіцы. А вось у Палацы Рэспублікі, наадавар, плануецца падарожжа ў будучыню — у фее на здымках і макетах будзе прадставлены Мінск сённяшні і заўтрашні.

Натуральна, рыхтуюцца да свята і правахоўныя органы; але ці будучы ў месцах масавых гулянняў выкарыстоўвацца металадэтэктары ці іншыя прыстасаваныя, прадстаўнікі Мінгарвыканкама пакуль шчыра не раскрываюць. Затое падвердзілі, што, як і раней, у Дзень горада будзе актыўна дзейнічаць сетка гандлёвых пунктаў, але пры тым захавацца строга «неалкагольны рэжым» — у радыусе 500 метраў ад месцаў правядзення масавых мерапрыемстваў продаж спіртных напояў будзе забаронены.

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

Погляд Халоднай вайны не будзе?

3 верасня прыйшлі абнадежывальныя звесткі новай халоднай вайны паміж Расіяй і Захадам, ад пачатку якой дружна загарвалі пасля расійскіх дзеянняў расійскіх узброеных сілаў у зоне грузіна-асяцінскага канфлікту, адкладваецца. Ці толькі надойду?

Аб такой не зусім пэўнай сітуацыі сведчаць вынікі нечарговага саміта Еўрасаюза, дзе было вырашана ўстрымацца ад прыняцця жорсткіх санкцый супраць Расіі. У Бруселі палічылі за лепшае пакуль абмежавацца публічным выказваннем агульнай заклічанасці Расіі, які падкрэсліў на выніковай прэс-канферэнцыі прэзідэнт Францыі Нікаля Сарказі, за яе непарыццальнае ваенную рэакцыю, прызначэнне самааб'яўленай незалежнасці дзвух рэгіёнаў і прысутнасць расійскіх войскаў на грузінскіх тэрыторыях. Разам з тым у Бруселі было адзначана заяўлена, што развіццё адносінаў паміж Расіяй і 27 краінамі Еўрасаюза на прамаўляюць ад выканання ці невыканання 6 пунктаў вымагаема пана «Мядзведзеў» — Сарказі па пераадроленым крызісу на Каўказе. Нагадаем, ён быў выкліканы агрэсіўнай Грузіяй. Ад паспеху рэалізацыі прызіданскага плана цяпер будзе залежаць далейшы лёс стратэгічнага партыўства Расіі і ЕС.

Расіі ўдалося пазбегнуць санкцый, у многім дзякуючы яе сваяй актыўнай дыпламатыі, так і ўмелае выкарыстанню разыходжаньняў

Гарачы біліць да мачанкі — толькі з печы.

САКРЭТЫ САПРАЎДАНАЙ МАЧАНКІ

Увогуле малочныя прадукты даволі часта ўжываюцца пры прыгатаванні розных смачных страў. У Воўчыне пачастуецца гамолкі з тварогу, сырнікі. Многія досюль трымаюць жывёлы — у агульным страву даве сётні кароў. Праўда, папаяць іх асобна, па палёсках. Дапамагае млісцовае сельгаспрадпрыемства — СВК «Воўчы». У гаспадарцы засталіся коні, якімі без абмежавання карыстаюцца вяскоўцы, калі неабходна нешта зрабіць на прысаджыёным участку. Тураўшчыя жыхары задавальняцца стравілі СВК: кажуць, што «глядзіць людзей». Падарункі заўсёды даюць на святы (на Новы год абавязкова цукеркі), клубу дапамагаюць. Пры такой падтрымцы чаму б не шыраваць, таму і на падворках у воўчындаў усюга багата.

Калі кароў не ўсе маюць, то свіней (хуці, качак нават самыя стараыя (то пакуль яшчэ дужы) трымаюць. У вёсцы, яшчэ маюць свавецкім часам, былі ўзведзены дзвухпавярховыя дамы. У гэтых будынках халганскі атрымалі кватэры. А побач з пад'ездамі, літаральна ў двары, хлявы, дзе і трымаюць жывёлы. Таксама «на паветры» аб'яўляюцца летнія кухні, дзе зроблены самыя сапраўдныя печы. У кожнай хаце абавязкова заўважаць дымок з комінаў. Нават у асобных кватэрах ёсць печы. «Вёска — не горад, — кажуць месціны, — тут без

печы не абыздешся. Трэба неяк знаходзіць выйсце». Таму для удзельніц клуба аматараў беларускай кухні ў Воўчыне спрыяльныя ўмовы. Абавязкова заляжыцца на якасцовой печы, толькі зраду ў мікрахвалёўках даводзіць нешта да гадоўнасці.

— Адно з удзельніц клуба ў кастрычніку спойніцца 85 гадоў, — заўважае Валенціна Крывацька-віч. — Яна можае паказава з таго, што гатавала ніякіх бабулі. Цяпер самыя паўсядзённыя ў былых часах стравы на стале не так часта заўважаюць. Дранкі, бабка, калдуны, квас, розныя кашы, куканы, пернікі (такія сукары, якія п'які лёдзё не ў кожнай хаце). Сапраўднай мачанкі сёння не знойдзеш.

— А што ўсё нейкі сакрэты? — Самая простая і самая смачная стравя. Берцае рабрыні і ваўрыце ў печы. Пасля прыпурыці ў куку (кропу, лаўровага лісту), мучу развесці і дадаць у гаршчак. Зноў ставіць у печ, каб запрела. Вось і мачанка. Абавязкова есці з гарачымі білінамі.

Ад пачатка прама слінікі бягуць, а калі пакаштаваць! Зрабіць можна самастойна, а майстар-клас правядуць гаспадыні з воўчынскага клуба аматараў беларускай кухні. Займацца прыходзіць мясцовае дзятва, якой надалі шэраг навучных кватэраў ёсць печы. «Вёска — не горад, — кажуць месціны, — тут без

МАТАЦЫКЛЫ НЕ РАЗ'ЕХАЛІСЯ

Па дарозе калі вёскі Каменка Камянецкага раёна сутыкнуліся два матацыклі. Вартаўнік НП «Белавежская пушча» на «ММВ3» выехаў на сустрэчную паласу і ўдарыўся ў матацыкл «ЯВА-350», якой кіраваў 18-гадовы брастаўчанін.

Вадзіцель «ЯВЫ» і яго пасажыр, жыхар в. Каменкі, загінулі, а пасажыр, які сядзеў за спінай вартаўніка, з траўмамі дастаўлены ў бальніцу.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

ты. У тугэйшых мясцінах заўсёды з размахам спраўляюць Юр'я. Такіх святвуў два на годзе — вясной і ўвосень. Месціны жартам кажуць: два Юр'я — абодва дурні, адзін галодны, другі халодны. Спрадэку на гэтыя святы ў Воўчыне людзі адзі да аднаго хадзілі. Гаспадыня сустракала гасцей у прыгожым вышываным строі. Такія і цяпер тут можна сустрэць.

Удзельніцы клуба адшукалі ў бабуліных кнігах старое адзенне і па ўзоры пашылі сабе таксама ж. Выглядзець вельмі нават па сучаснаму — з густымі арыгінальна. Такія строі не толькі ў стальных гаспадынь, але і ў дзяўчынак, якія ганарыцца сваімі абновамі і да ўсім дапамагаюць матуляй і бабуляй. І не толькі ля печы прысмакі гатаваць. Справа ў тым, што кухня ў Воўчыне невычайная — пеўчая. — Яшчэ ў 1964 годзе ў вёсцы быў арганізаваны хор. — адзначае дырэктар Воўчынскага сельскага Дома культуры Ніна Верамейчык. — А пасля стваралі аўтэнтычныя фальклорны групы «Павалыкі». Такую назву падаралі нам. Цэлая кветка гэтых песьняў захаваць нацыянальнаму спадчыну. Нездарма ж сёлета калектыву прысвоены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці. Выступае і дзіцячы хор «Вераскі» — так што ёсць каму падкапіць справу.

У Воўчыне спявалі заўсёды — у кожным пасёлку аднолькавыя творы па-рознаму выконвалі.

— Цяпер удзень заспяваў і скажуць п'яны, а раней і на працу і з працы з песьняй, а увечары на лаўках збіраліся, — заўважае Валенціна Крывацька-віч. — Там Докі запелі, далей Цыганкі, Масква, Зярынецкі — так нашыя «мікра-рабаны» тады зваліся.

Не сумуюць і цяпер — адзначаюць святы, сустракаюць гасцей у сваіх строях з песьнямі, частуюць смачнымі стравамі, прыгатаванымі па старадаўнім рэцэптах. Вельмі хоўшца, каб і надалей самабытны Воўчыне захоўваў сваю непаўторнасць. Бо дзе яшчэ пакаштуць сапраўдную мачанку!

Мікалай ЛІТВІНАЎ, Любанскі раён.

ліў, што ён не будзе смяцца, калі трэба зойме ў групе 3-е месца. «Як трэба я ведаю, як цяжка гэта дасягнуць. За 30-гадовы стаж працы ў ўсёядмоў, што няма ліфта, які вязе да паспеху. Таму застаецца карыстацца прыстукамі. І наша трыццёпа месца будзе чаргова прыстукі. Хоць максімальнай мэтай павіна быць толькі першае месца. Але будзем рэалістычна: Харватыя пята ў рэйтынгу, Англія — на 14 месцы, Украіна 28-я, а мы — 57-я. Кагосьці з гэтых моцных зборных нам давядзецца пакаціць за спінай, каб аказацца трэці ў групе», — кажаў нямецкі спецыяліст.

Учора атрымалі свае прызы і пераможцы рэкламнай гульні на таварыскім матчы Беларусь — Аргенціна. Уладальнікам шчаслівага білета на матч і аўтамабіля «Кіа Р'ю» стаў старшы інспектар па якасці завадаў «Амкадор» Даміт'ры Максімаў, веласпідэы «Бусел» выйгралі галоўны энергетык адной з фабрык Заслаўля Валеары Кокараў і студэнт Мінскага інстытута кіравання Юрыі Харужанка.

Алена АЎЧЫННІКАВА.

БАНДЫТА ТУРМА НЕ ВЫПРАЎІЦЬ?

Жывёлавод СВК з в. Аляксеевічы Драгінскага раёна ішоў па вуліцы, калі да яго падшоў незнаёмы і пры сонечным святле гвалтоўна забраў паўмілена і цыгарэты. Следства ўстанавіла, што разбой учыны жыхар вёскі Хомск, які ўжо адсядзе за нанясенне цяжкіх цялесных пашкоджанняў.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

Куп «Мінский областной центр учета недвижимости»

Проводит Открытый Аукцион

по продаже ЛОТа №1 — цена лесопольного (общ. пл. 548,7 кв.м) по адресу: г. Борисов, ул. 30 лет ВЛКСМ, 36. Начальная цена 87 781 000 бел. руб. Подробное извещение опубликовано в газете «Звязда» от 08.07.2008 г. Аукцион состоится 24.09.2008 г. в 15.00 по адресу: г. Борисов, ул. Чапаева, 6, к. 215. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 23.09.2008 г. до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, к. 326.

Контактные телефоны: (8017) 2246134, (80177) 739327. Сайт в интернете: www.rlt.by

Куп «Минский областной центр учета недвижимости», УНП 690324015

18 сентября 2008 г. в 7 часов 30 минут

состоится внеочередное Общее собрание акционеров ЗАО «Возвыщенность»

по адресу: г. Минск, пр-т Независимости, д.16, конференц-зал

ПОРТФЕЛЬ ДНЯ:

- Отчуждение Т.М. Тумановой принадлежащих ей акций номинальной стоимостью 30 000 рублей в количестве 672 акций по цене 1 000 рублей на условиях расчета наличными денежными средствами в день отчуждения.
- Отчуждение Т.К. Котловой принадлежащих ей акций номинальной стоимостью 30 000 рублей в количестве 387 акций по цене 1 000 рублей на условиях расчета наличными денежными средствами в день отчуждения.
- Отчуждение Н.А. Великосвят принадлежащих ей акций номинальной стоимостью 30 000 рублей в количестве 57 акций по цене 1 000 рублей на условиях расчета наличными денежными средствами в день отчуждения.
- Отчуждение Е.В. Степанович принадлежащих ей акций номинальной стоимостью 30 000 рублей в количестве 28 акций по цене 1 000 рублей на условиях расчета наличными денежными средствами в день отчуждения.
- Отчуждение ООО «Итора» принадлежащих ему акций номинальной стоимостью 30 000 рублей в количестве 13 157 акций по цене 30 000 рублей на условиях безналичного расчета с расщорочкой оплаты в 12 месяцев.

С документами Общества, относящимися к повестке дня, можно ознакомиться в приемной Генерального директора ежедневно с 9.00 до 17.00, кроме выходных и праздничных дней.

Форма проведения собрания: очная. Форма голосования по всем вопросам повестки дня: прямая, открытая.

УНП 100808694

Абзац

■ Валавы намалот збожжа ў Беларусі на 2 верасня ва ўсіх катэгорыях гаспадарка склаў 9,127 млн тон супраць 7,396 млн тон на тую ж дату ў мінулым годзе. Па валавым зборы збожжа лідзіруе Мінская вобласць, дзе яго сабрана 2,349 млн тон. У грамадскім сектары намалот збожжа склаў 8,672 млн т. З прысаджыёных участках намалочана 364,7 тыс. тон збожжа пры ўраджайнасці 35,55 ц/га, на фермерскіх участках — 90,74 тыс. тон пры ўраджайнасці 34,4 ц/га.

■ Станцыя першай лініі Мінскага метрапалітэна «Кастрычніцкая» адчыніцца 1 кастрычніка г.г. Цяпер вядуцца пусканы-ладчыныя работы і абкатка эскалатараў.

■ У Беларусі з 1 верасня павялічаны тарыфы на электрычную і цеплавую энергію для юрыдычных асобаў і індывідуальных прадпрыемстваў. Тарыфы на электраэнергію павялічаны на 9,4 працента, у тым ліку для бюджэтных арганізацый — 13,3 працента, на цеплавую энергію, што аддукаецца ад крыніц «Белэнерга» — на 9,2 працента. Рашэнне аб павышэнні тарыфаў прынята ў сувязі са зменненнем цэны на прыродны газ.

■ Учора падчас рэканструкцыі бульвара Касманаўтаў у Брэсце экскаватар закрнуў вулічны газавод. Нягледзячы на тое, што спецыялісты аварыйнай службы МПУ «Брэстміжрайгаз» прыбылі на месца аварыі ў лічаныя хвіліны, да моманту іх прыезду ў месцы разварыў трубы стоў прыроднага газу ўзімаўся да ўзроўню трэцяга паверха. Паводле меркавання спецыялістаў, прычынай аварыі стала грубае парушэнне правілаў правядзення земляных работ з боку будаўнічай арганізацыі, якая выконвала праекладку ліўневай каналізацыі ў ахоўнай зоне газавода сярэдняга ціску. Будучыні не ўгадзілі сваіх дзеянняў з газавікамі. Выкід газу лакалізаваны, вядуцца работы па ўзнаўленні газавода. Падача газу спяжыўцам не спынялася за кошт дублюючай сістэмы.

■ У Салігорску затрыманы вадзіцель, які здзейсніў наезд са смяротным вынікам і знік з месца злачынства. Мясцовы жыхар, кіроўчы аўтамабілем «Форд», збіў 56-гадовага жыхара Салігорска, які пераходзіў дарогу па-за пешаходным пераходам. Ад атрыманых траўмаў пешаход памёр. Супрацоўнікі ДАІ ў хуткім часе адшукалі машыну, а затым затрымалі і вадзіцеля. Узбуджана крмінальнае справа.

■ Беларускія памежнікі пры правядзенні аперацыі «Мяжа-2008» у пункце пропуску «Каменны Лог» затрымалі партыю нелегальнага золата на Br20 млн. Вырабы аглунай вагой больш за 330 г былі выяўлены ў аўтамабілі «БМВ», што ехаў з Літвы.

■ Сёлета восенню Белдзяржстрах уводзіць новую страхавую паліцыю — страхаванне электронных пераносных партатыўных устаткаў ад крадзяжы. Да гэтых устаткаў адносяцца мабільныя тэлефоны, фотаапараты і відэакамеры, партатыўныя камп'ютары, ноўтбукі. Пры пакуцы, напрыклад, новага тэлефона ў салоне сувязі пакупніку будзе прапанавана тут жа застрахаваць яго. Страховы ўнёсак складзе да 5 працэнтаў ад кошту.

■ На ўсходзе Дэмакратычнай Рэспублікі Конга разбіўся самалёт з гуманітарным грузам. На борце знаходзілася 17 пасажыраў і экіпаж.

Поўны абзац

■ 42-гадовы рыбалоў Пітар Іскіпу злавіў сам сябе на кручок. Ды так удала, што зняць свой улоў з кручка яму дапамагло толькі кіруйнае ўмяшанне. Брытанец, інжынер па прафесіі, лавіў карпаў на возеры непаладкі ад свайго дома. Спрабуючы закінуць вуду, Пітар рэзка нахіліўся, у выніку чаго грузіла, зробленае ў форме ракеты, зачэплася за траву пад яго нагамі. Змест таго, каб разблытаць лёску і дастаць грузіла з травы, мужчына вырашыў здэруць вуду з усёй сілы. З-за моцнага нацягнення лёска грузік рэзка вылецеў з травы і, як цяла, увайшоў чалавеку празы ў горла, пасля чаго апанісуўся ў грудзіну. Спалюханы рыбалоў пабег да бліжэйшага дома па дапамогу. «Я ўбачыў лёску, што звысала з дзіркі ідэальнай формы, — расказаў Пітар. — Я ўсё яшчэ быў прывязаны да вуды, якую трымаў у сваіх руках. Гэта было самае дзіўнае адвядзенне ў маім жыцці». Да шчасця, грузік не закрнуў буйныя сасуды і трахею. Урачы абрэзалі лёску, падчас аперацыі разрэзалі грудную

У Гомельскім маладзёжным жыллёвым комплексе «Сонечны» (далей — МЖК) па ініцыятыве жыхароў адмовіліся ад паслуг дзяржаўнай камунальнай службы і стварылі сваё ўласнае ўнітарнае прадпрыемства з тымі ж самымі функцыямі.

Тут паняцце людзей «мой дом» выходзіць за межы іх кватэр і жылля карпусоў і распаўсюджаецца на ўсю тэрыторыю комплексу. Тым самым паступова рушыцца стэрэатып «чым вышэйшая агарода — тым лепшы суседз». Бо нездарма ж у МЖК вельмі высокі ўзровень адносінаў паміж сабой. Прыкладна 80 працэнтаў жыхароў ведаюць ад 20 да 100 і больш суседзяў.

Дарэчы, 90 працэнтаў дзяцей, што жывуць у гэтых дамах, вучацца на «добра» і «выдатна». Сярод іх толькі чатыры працэнты троечнікаў. А дырэктара школы аргкамітэт МЖК падбіраў сам, і яго кандыдатура потым была зацверджана на канферэнцыі комплексу...

Уладзімір Макараў, радыёфізік па спецыяльнасці, узначалівае грамадскае аб'яднанне ўжо дваццаць гадоў, з часу стварэння маладзёжнага комплексу, дарэчы, першага ў Беларусі. Уладзімір Мікалаевіч раскажаў, што задума арганізаваць маладзёў сем'і па месцы жыхарства на тое, каб яны самі вырашалі свае жыццёвыя праблемы, узнікла ў 1984 годзе, калі ў перыядычным друку з'явілася матэрыялы аб дзейнасці МЖК у Свядлоўска і горадзе Каралёве, што ў Падмошкі. Гэта і зацікавіла групу маладзёў канструктарскага бюро «Прамень».

Атрымалі са Свядлоўска нарматыўныя дакументы, па якіх там ствараўся МЖК. Затым адбылася паездка ў гэты горад... Але спатрэбілася шмат часу, каб пераканаць і сваё начальства, што будаўніцтва МЖК у Гомелі — не утопія, як тыя лічылі. Настойліва ўсё ж перамагла, і разнапланаваным гарышчам быў выдзелены ўчастак зямлі плошчай 6,3 гектара пад будаўніцтва жылля карпусоў і шэрагу аб'ектаў сацкультбыту.

— Прышлі мы ў першы раз туды, — успамінае Уладзімір Мікалаевіч, — а там — лес. Бачым, што работы няма, энтузіязму ў нас хапала. Суботнік наладзілі, а перад гэтым ужо быў створаны аргкамітэт, і жадаючых уступіць у МЖК набралася каля п'ятсот — не толькі з нашага КБ, але і з радыёзавада, з канструктарскага бюро сістэмнага праграмавання. Усе гэтыя ўстановы ўваходзілі ў Міністэрства радыёпрамысловасці СССР, якое і выдзеліла грошы для будаўніцтва першага корпусу на 260 кватэр. Крыху пазней у МЖК уступілі маладзёў сем'і з камбіната будаўнічых канструкцый і некаторых іншых арганізацый. Адбор туды быў строгі. Неабходна было не толькі добра працаваць у сваім калектыве. Людзі, якія ўвайшлі ў будаўнічы атрад, павінны былі на паўтара года пакінуць сваю асноўную работу, асоўіць пэўную прафесію будаўніка і за гэты час, страціўшы ў заробку, пабудоваць дзве кватэры: адну для сябе, другую для тых, хто стаяў у чарзе на жыллё ў горадзе.

Першая чарга першага жыллага корпусу была здарана ў 1989 годзе, а другая — у 1991 годзе, і той, хто атрымаў там кватэры, не ўкладваў у іх свае грошы. А потым, як вядома, адбыўся развал Саюза, і астаніўшыся карпусоў узводзілі часткова за кошт міністэрстваў, прадпрыемстваў, а больш за ўсё — уласных грошай забудовшчыкаў. Апошні корпус быў пабудаваны ў 2005 годзе.

На сёння ў склад МЖК уваходзяць шэсць карпусоў — гэта 641 кватэра і больш за паўтары тысячы чалавек. Асноўны прынцып — усе жыццёвыя праблемы старацца вырашаць самім. А гэта стварэне ўмовы для праўлення ашчаднага стаўлення да жыллёвага фонду, эканоміі вады, цяпла, электраэнергіі... Яшчэ ў 1989 годзе кіраўніцтва МЖК дамовілася з райвыканкамам аб тым, што парадак на тэрыторыі будзе наводзіць сам калектыв. Дворнікі жылі тут жа, але падпарадкоўваліся яны не ЖРЭУ, а МЖК.

Пазней, калі пачалі засяляцца іншыя карпусы, па ініцыятыве жыхароў абслугоўванне комплексу занялася жыллёва-камунальнае гаспадарка «Гама», якая потым стала прыватнай і не вельмі падпарадкоўвалася падпарадкаваным МЖК. Таму ад яе паслуг давалося ад-

Сёння падобнага роду служба — адзіная ў краіне. Цяпер у ёй 12 кансьержак, слесар, электрык, пашпартыстка, бухгалтар і г.д.

ПРА ЖЫЦЦЁ АСАБЛІВАСЦІ РАБОТЫ 3 МАЛАНАСЕЛЕНЫМІ ВЁСКАМІ

Давалося пабываць у сельсавеце, дзе няма аграгарадкоў, дзе большасць вёсак лічацца перспектыўнымі, а трэцюю частку насельніцтва складаюць пенсіянеры. На поўначы Івацэвіцкага раёна, амаль на мяжы са Слоніміскім, раскіданы між лясамі і палямі 15 вёсак, якія і складаюць Мілейкаўскі сельсавет. У вёсцы Даружы, напрыклад, самаму маладшаму жыхару — 74 гады. Нямногім адрозніваюцца Гладышы і Лазаўцы, якія амаль што сталі сезоннымі вёскамі. Гэта значыць, многіх старых людзей дзеці забіраюць на зіму ў горад, а вясной яны вяртаюцца ў родныя сядзібы. У населеных пунктах закрыта большасць школ, магазінаў, устаноў культуры. Але ж і тут людзі жывуць. І ёсць у гэтых людзей мясцовая ўлада.

Валянціна Галабурда ўзначалівае сельвыканкам з лютага гэтага года. Самая першая цяжкасць, з якой Валянціна Івануна сутыкнулася ў сваёй рабоце — недахоп людзей. У прамым сэнсе. Як можна арганізаваць вясковую на наведванні парадку, калі ў вёсцы жыве 15—20 чалавек, з якіх самаму старэйшаму, як ужо гаварылася, больш за 70? Нялёгка працаваць у прыгарадных сельсаведах, дзе пражывае па пяць-шэсць тысяч чалавек. Але і там, дзе насельніцтва на пералік, таксама складана, прыйшла да высновы старшыня Галабурда. І ўсё ж давалося прызычыцца да тых умоў, якія ёсць.

Адночы зяехала на могілкі ў Грыўду і сорамна стала ад таго, у якім яны стане. На наступны дзень прыехала туды ж у рабочай форме, каб асабістым прыкладам падтуркнуць каго-небудзь на агульнакарысную справу. І якім жа было здзіўленне Валянціны Івануны, калі першымі адгукнуліся ветэраны вайны, мужчыны, якім пераваліла за 80. Канстанцін Канстанцінавіч Харэвін наогул сказаў: «Не сарамца ты нас, дачка! Дзе

ж гэта бачна, каб жанчына ў адзіночку такую работу рабіла?» Словам, прыйшлі ветэраны з косамі, абкасілі траву, узяліся за паваленую агароджку. Тут і маладзейшым няёмка стала, яны далучыліся. Такім чынам, нейкі больш-менш прыстойны выгляд могілкам надалі. Потым арганізавалі і іншыя суботнікі па наведванні парадку. І святыя вёскі ў Грыўдзе пасля гэтага праводзілі з лепшым настроем. Грыўда — адзін з самых буйных населеных пунктаў сельсавета, тут жыве крышачку больш за дзве сотні чалавек. А як сталі рыхтавацца да свята, аказалася, столькі людзей можна ўшанаваць! Што ні сядзіба — то ветэран вайны, то заслужаны працаўнік у мінулым ці цяпер, то народны ўмелец. Раіса Андрэеўна Кулежыка выгадала і вывела ў людзі шасцірады дзедзі, усё жыццё пры гэтым сумленна працавала ў калгасе. Надзея Паўлаўна і Павел Яўламіевіч Турчыны — настаўніца і калгасны спецыяліст у мінулым, 50 гадоў пражылі ў згодзе. Іх таксама адзначылі на мерапрыемстве.

(Заканчэнне на 2-й стар. «МС».)

ДОБРАЯ СПРАВА ДЛЯ СЯБЕ І ПРОДКАЎ

Вядомая беларуская лекарка Фядора Конохава зрабіла ахвяраванне на добраўпарадкаванне могілак у вёсцы Пільшычы Бялыніцкага раёна.

У Цяццінскім сельсавеце ўзяліся за добраўпарадкаванне могілак. Паводле дамоў з сельскім Саветам, на могілках працуе брыгада вясковых мужчын. — Натуральна, што некалькі разоў на год, ну хоць бы на Радаўніцу, усе мы прыбіраем магілы сваякоў, — разважае старшыня Цяццінскага сельсавета Савета Мікалай Шакура. — Гэта добрая традыцыя. Аднак кожны наводзіць парадак і садзіць кветкі на сваім асобным участку, а наша задача — добраўпарадкаваць могілкі ўвогуле і абгародзіць іх.

Могілкі ў вёсцы Пільшычы — яшчэ даваеннага часу, з вялізнымі старымі дрэвамі. Спілоўванне аварыйных дрэваў — справа вельмі няпростая, бо трэба не пашкодзіць магільныя помнікі. Таму даводзіцца час ад часу выкідаць на дапамогу альпіністаў.

Усе работы на могілках выконваюцца за кошт бюджэту сельсавета Савета. Аднак сродкаў храніцца не хапае, і таму добраахвотная ахвяраванні ад людзей у сельсавеце прымаюць з удзячнасцю.

— Так, я выдаткавала 1,5 мільёна рублёў на добраўпарадкаванне нашых вясковых могілак, — пацвердзіла Фядора Данаілаўна Конохава. — Трэба зрабіць на могілках агароджку, каб там не хадзіла жывёла. І, вядома ж, увогуле я задаволеная, што могілкі прыбярэць, бо там ляжаць мае продкі.

Ілона ІВАНОВА.

ЗВАРОТ У РЕДАКЦЫЮ НАПІСАНАМУ ВЕРЫЦЬ?..

Амаль два дзесяцігоддзі жыхары сталічнага мікрараёна чакаюць адкрыцця «свайго» магазіна...

Днямі ў рэдакцыю патэлефанаваў жыхар сталічнага мікрараёна Сцяпанянка і папрасіў прадстаўніка газеты пад'ехаць на вуліцу Геалагічную, 133 — менавіта па гэтым адрасе, паводле слоў нашага чытача, ужо каля 20 гадоў будуюцца і ніяк не дабудуюцца магазін.

Павел Іванавіч Нікіфару (прозвішча зменена па просьбе заяўніка, але ўсе неабходныя звесткі аб ім у рэдакцыі маюцца) вядзе мяне да месца прызначэння і адначасова знаёміць з «перадгісторыяй» справы.

У канцы 80-х па вуліцы Геалагічнай пачалося будаўніцтва 12-павярховага дома № 133 з прадуктовым магазінам пры ім. Як вядома, узвядзенне шматпавярховых жылля дамоў, а таксама інфраструктуры прадугледжвалася сацыяльнымі праграмамі многіх буйных прадпрыемстваў, у тым ліку і геаагаразвед-

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

зінан, сабраліся і вырашылі: трэба дзейнічаць. Так з'явілася першае пісьмо-зварот на імя старшыні Мінскага гарвыканкама, у якім раскавалася пра незавершанае будаўніцтва. Праз пэўны час ініцыятыўная група атрымала адказ, падпісаны першым намеснікам кіраўніка адміністрацыі Партызанскага раёна сталіцы Пятром Шпакоўскім (ад 02.11.05 г.). Адміністрацыя Партызанскага раёна прайнфармавала людзей, незадаволеных сітуацыяй, што будаўніцтва магазіна па вул. Геалагічнай прыпынена з-за недахопу сродкаў у заказчыка — РУП

«Белгеаалогія». «Для завяршэння будаўніцтва... геаагаразведвалёнаму рэспубліканскаму ўнітарнаму прадпрыемству «Белгеаалогія» дазволена прыцягненне грашовых сродкаў знешняга інвестара. На дадзены момант ідзе працэс карэкцыйнай праектна-каштаровай дакументацыі на заканчэнне будаўніцтва магазіна. Будаўніцтва плануецца завяршыць у 2007 годзе», — паведамылася ў адказе.

Адказ, мякка кажучы, жыхароў мікрараёна не задаволіў. Жылы дом па вул. Геалагічнай, 133 быў заселены ў 2001 годзе. Але аб прыбудаваным для яго магазіне заказчык — РУП «Белгеаалогія» — не успамінаў ні падчас завяршэння будаўніцтва дома, ні праз гады пасля яго засялення. І таму зусім

нелагічна было спадзявацца, што пра даўгабуд «успомніць» да 2007 года. «З цяжкасцю верыцца, што «Белгеаалогія» заклапочана пошукам знешняга інвестара для дабудовы магазіна ў раёне дамоў, якія ўжо з дзесяцігадовай давесці належыць не ёй, а ЖЭСу-22», — напісалі жыхары мікрараёна ў сваім наступным звароце (канец 2005 года), адрасаваным Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

На гэты раз у адказе, падпісаным кіраўніком адміністрацыі Партызанскага раёна Г. Мінска Леанідам Голубам, быў вызначаны ўжо больш шчыры і канкрэтны тэрмін завяршэння будаўніцтва магазіна — да 1 верасня 2006 года... (Заканчэнне на 2-й стар. «МС».)

ЗНАЙСЦІ ГАСПАДАРА Ў ПУСТЫ ДОМ

У Віцебскай вобласці знос пустых дамоў ідзе актыўна. Грошы выдзяляюцца з абласнога бюджэту і выкарыстоўваюцца строга па прызначэнні.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

мільёнаў рублёў для зносу яшчэ 25 дамоў. Плануем гэтыя сродкі асоўіць да кастрычніка. Напрацавана ў раёне і мэтадыка зносу старых будынкаў. На 70 працэнтаў гэту работу выконвае ў адпаведнасці з дагаворам з сельвыканкамамі аддзел па надзвычайных сітуацыях. Нейкую частку дамоў ліквідуюць непасрэдна па ініцыятыве Савета гаспадарчым спосабам і з дапамогай КУП «Райжылфонд».

Заўважу, што ліквідавалі старыя дамы па вёсках хутка. Але

іх колькасць папайняецца з ліку пустых. Такіх аб'ектаў у раёне на першае жніўня — 423. На іх выкарыстанне паддалі заяву 256 чалавек. Па астатніх дамах мясцовая ўлада не павінна дэпартаваць, зарослая бур'яном, пустая хата. Трэба арганізаваць абкос прыдамай тэрыторыі і забяспечыць прыстойны знешні выгляд пабудовы. Што і робіцца ў большасці выпадкаў.

Дастаткова клопату ў сельсаведах і з тымі дамамі, дзе наступнік вывіль. Нярэдка яны хочучы мець хату, але не афармляючы дакументы ва ўласнасць і не падтрымліваючы будынак і тэрыторыю ў належным стане. Нядаўна ў Панізюўскім сельсавеце сутыкнуліся з такім уласнікам.

Пустая неадагледжаная хата стаіць недалёка ад шашы, не ўпісваецца ў дыхотуны рад забудовы побач. Наследнік доўга не зацяўляў аб сабе, хоць жыў у суседняй хатэ. Нарэшце яго знайшлі. Пасля чаго ён заявіў, што мае намер прадаць хату. Але мінулі тыдні і месяцы, а чалавек не спяшаецца афармляць дакументы, каб на законнай падставе валодаць хатай. І падворак не даглядае. Як у такім выпадку дзейнічаць сельскаму Савету?

Мясцовай уладзе сумесна з санстанцыяй, інспекцыяй па ахове навакольнага асяроддзя даводзіцца складаць прадлісанні, указваючы на засмечанасць прысвадзібога ўчастка, адрасаванае іх у раённую адміністрацыйную камісію, дзе такіх непрыстойных штрафуюць, а затым і перадаюць справу ў суд.

Нядаўна ў двух, пасялковым і сельскім, Саветах выйгралі судовыя працэсы супраць спадчычнікаў, якія не даглядалі сядзібы, хоць вусна і заявілі сябе гаспадарамі. Вынікі гэтых судовых працэсаў: два дамы перайшлі на баланс Копыскага пасялковага Савета і яшчэ два — на баланс Вусяцкага сельсавета Савета. Гэтыя дамы яшчэ нельга аднесці да трукляных, таму разнашэрым райвыканкама іх перадалі на баланс «Райжылфонду», а потым прапанавалі людзям, якія стаялі ў чарзе на жыллё.

У пасёлку Копысь чарга на кватэры ці дамы — 20 чалавек, і праблемы з засяленнем адсутджаных пустых дамоў няма. А вось у Вусяцкім сельсавеце туды, каб на законнай падставе валодаць хатай, і падворак не даглядае. Як у такім выпадку дзейнічаць сельскаму Савету?

Мясцовай уладзе сумесна з санстанцыяй, інспекцыяй па ахове навакольнага асяроддзя даводзіцца складаць прадлісанні, указваючы на засмечанасць прысвадзібога ўчастка, адрасаванае іх у раённую адміністрацыйную камісію, дзе такіх непрыстойных штрафуюць, а затым і перадаюць справу ў суд.

Нядаўна ў двух, пасялковым і сельскім, Саветах выйгралі судовыя працэсы супраць спадчычнікаў, якія не даглядалі сядзібы, хоць вусна і заявілі сябе гаспадарамі. Вынікі гэтых судовых працэсаў: два дамы перайшлі на баланс Копыскага пасялковага Савета і яшчэ два — на баланс Вусяцкага сельсавета Савета. Гэтыя дамы яшчэ нельга аднесці да трукляных, таму разнашэрым райвыканкама іх перадалі на баланс «Райжылфонду», а потым прапанавалі людзям, якія стаялі ў чарзе на жыллё.

У пасёлку Копысь чарга на кватэры ці дамы — 20 чалавек, і праблемы з засяленнем адсутджаных пустых дамоў няма. А вось у Вусяцкім сельсавеце туды, каб на законнай падставе валодаць хатай, і падворак не даглядае. Як у такім выпадку дзейнічаць сельскаму Савету?

Мясцовай уладзе сумесна з санстанцыяй, інспекцыяй па ахове навакольнага асяроддзя даводзіцца складаць прадлісанні, указваючы на засмечанасць прысвадзібога ўчастка, адрасаванае іх у раённую адміністрацыйную камісію, дзе такіх непрыстойных штрафуюць, а затым і перадаюць справу ў суд.

Мясцовай уладзе сумесна з санстанцыяй, інспекцыяй па ахове навакольнага асяроддзя даводзіцца складаць прадлісанні, указваючы на засмечанасць прысвадзібога ўчастка, адрасаванае іх у раённую адміністрацыйную камісію, дзе такіх непрыстойных штрафуюць, а затым і перадаюць справу ў суд.

Нядаўна ў двух, пасялковым і сельскім, Саветах выйгралі судовыя працэсы супраць спадчычнікаў, якія не даглядалі сядзібы, хоць вусна і заявілі сябе гаспадарамі. Вынікі гэтых судовых працэсаў: два дамы перайшлі на баланс Копыскага пасялковага Савета і яшчэ два — на баланс Вусяцкага сельсавета Савета. Гэтыя дамы яшчэ нельга аднесці да трукляных, таму разнашэрым райвыканкама іх перадалі на баланс «Райжылфонду», а потым прапанавалі людзям, якія стаялі ў чарзе на жыллё.

У пасёлку Копысь чарга на кватэры ці дамы — 20 чалавек, і праблемы з засяленнем адсутджаных пустых дамоў няма. А вось у Вусяцкім сельсавеце туды, каб на законнай падставе валодаць хатай, і падворак не даглядае. Як у такім выпадку дзейнічаць сельскаму Савету?

Мясцовай уладзе сумесна з санстанцыяй, інспекцыяй па ахове навакольнага асяроддзя даводзіцца складаць прадлісанні, указваючы на засмечанасць прысвадзібога ўчастка, адрасаванае іх у раённую адміністрацыйную камісію, дзе такіх непрыстойных штрафуюць, а затым і перадаюць справу ў суд.

Вольга ШУТАВА.

Мясцовай уладзе сумесна з санстанцыяй, інспекцыяй па ахове навакольнага асяроддзя даводзіцца складаць прадлісанні, указваючы на засмечанасць прысвадзібога ўчастка, адрасаванае іх у раённую адміністрацыйную камісію, дзе такіх непрыстойных штрафуюць, а затым і перадаюць справу ў суд.

Нядаўна ў двух, пасялковым і сельскім, Саветах выйгралі судовыя працэсы супраць спадчычнікаў, якія не даглядалі сядзібы, хоць вусна і заявілі сябе гаспадарамі. Вынікі гэтых судовых працэсаў: два дамы перайшлі на баланс Копыскага пасялковага Савета і яшчэ два — на баланс Вусяцкага сельсавета Савета. Гэтыя дамы яшчэ нельга аднесці да трукляных, таму разнашэрым райвыканкама іх перадалі на баланс «Райжылфонду», а потым прапанавалі людзям, якія стаялі ў чарзе на жыллё.

У пасёлку Копысь чарга на кватэры ці дамы — 20 чалавек, і праблемы з засяленнем адсутджаных пустых дамоў няма. А вось у Вусяцкім сельсавеце туды, каб на законнай падставе валодаць хатай, і падворак не даглядае. Як у такім выпадку дзейнічаць сельскаму Савету?

Уладзімір ПЕРНІКАЎ.

НАПІСАНАМУ — ВЕРЫЦЬ?..

НАРЫХТОЎШЧЫК НА ПАДВОРКУ

Пасля чарніц і парэчак настала бульбяна-яблычная пара

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «МС».)
 ...Павел Іванавіч паказава мне вокны, акуртнёныя забітыя дошкамі. — На дварэ верасень 2008-га, а воз і сёння там... Зразумейце, нас раздражняе не толькі сам факт «даўгабуду». Людзі прыходзяць з працы, ім неабходна ў магазін. Да самага блізкага — два аўтобусныя прыпынкі ў аб'езд лясной зоны. Або пехам, праз лес. Летам, пакуль светла, яшчэ нічога. А зімой? Іці праз лес, ніхай сабе і асветлены літары, пажылому чалавеку радасці мала... Да таго ж, побач з «даўгабудам» размешчаны дзіцячы садок, — туды па вечарах прыходзяць за малымі маладыя мамы. А куды звычайна накіроўваецца мама, забраўшы дзіця з садка? У магазін. Зноў жа, трэба ісці на прыпынак, чакаць аўтобуса, ехаць у гандлёвы цэнтр на вуліцу Карвата. А потым вяртацца назад. Зручна гэта?

Што я магу адказаць Паўлу Іванавічу? У мікрараёне, дзе жыю сама, на блізкай адлегласці ад дома — чатыры гандлёвыя пункты. (Дарэчы, той жа Партызанскі раён.) І ніякіх праблем...
 ...Так і не дачкаўшыся ад «Белгеалогія» не толькі адкрыцця магазіна, а хоць бы актывізацыі ў плане правядзення будаўнічых работ, жыхары вуліцы Геалагічнай вымушаны былі звярнуцца ў Адміністрацыю Прэзідэнта паўторна, потым — яшчэ раз... Павел Іванавіч перадаў мне з рук у рукі ўсю пераліску, акуртнёна скрэпленую скорасывальнікам. Апошні адказ, атрыманы з адміністрацыі Партызанскага раёна, паведамляў, што генеральны інвестар будаўніцтва, нарэшце, вызначаны. Ім выступае ЗАТ «Палеская інвацыяна-будаўнічая кампанія». Здача аб'екта плануецца ў IV квартале 2008 года.

— Чацвёрты квартал не за гарамі, а мы не бачылі, каб унутры будынка ішлі нейкія работы, нават пашпарта забудовышчыка нідзе няма, — абурэацца Павел Іванавіч. — Па тэлебачанні мы слухалі і ў газетках чыталі вызказанне Прэзідэнта краіны аб тым, што кожны квадратны метр вытворчай плошчы павінен прыносіць дзяржаве даход. У нашым выпадку 879 квадратных метраў не прыносяць дзяржаве ніякай даходаў на працягу многіх гадоў. Хто ў гэтым вінаваты? У рэшце рэшт, нас, жыхароў мікрараёна, не цікавяць праблемы фінансавага і арганізацыйнага характару — для іх вырашана ёсць афіцыйныя асобы, якія атрымліваюць за гэта дзяржаўную зарплату. А нам патрэбны канкрэтны адказ: калі будзе завершана будаўніцтва магазіна ў доме № 133 па вуліцы Геалагічнай?

Наталля КАРПЕНКА.

На трасе цэны «кусаюцца»

У Слуцкім райспажыўтаварыстве — чатыры штатныя нарыхтоўшчыкі, яшчэ дзесць чалавек бяруць на сезон. Шмат прадукцыі закупаецца праз крамы. Аднак без асаблівых цяжкасцяў нарыхтоўкі можна весці ў далёкіх вёсках. А калі шаша побач, то прадпрыемствы жыхары ствараюць уласныя рынкі. Попыт вялікі, таму і цэны на трасе практычна на сталічных узроўні. Калі толькі пачаліся вясны, то літровы слюк (дзе, як вядома, умяшчаецца толькі 800 грамаў ягад) каштаваў аж 10 тыс. рублёў. Пасля цана пайшла ўніз, аднак не была меншай, чым 7 тыс. за літр. На цэнтральным слудкім кірмашы вішню прапаноўвалі па 5,5—6 тыс. за кілаграм. Праўда, тут уся прадукцыя абавязкова правяралася ў лабараторыі і калі ўсё ў парадку, гандлярам выдаецца адпаведная даведка. У такім разе за бяспеку гародніны і садавіны, якую вы набываеце, сумненняў не ўнікае. А вось на трасе можна на рознае навава, не здарма ж санітарныя службы ўвесь час папярэджваюць насельніцтва аб пагрозе стыхійных рынкаў.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

«Бонус» для прадаўшчыцы

На трасе, безумоўна, можна зарабіць больш, але дзе гарантыя, што абавязкова ўсё прадасці. У нарыхтоўшчыкаў спажыўтаварыства расцэнкі сціплыя, аднак тут прадукцыю купляць без размоў і разлічваюцца адразу.

разу. Гэта таксама вялікая перавага, таму многія выбіраюць менавіта такі варыянт. У сістэме спажыўтаварыства за кілаграм чарніц сёлета прапаноўвалі 5—5,5 тыс. рублёў, парэчак — 1,8—2,4 тыс., вішні — 2,5 тыс. за кіло. Ужо нарыхтавана 20,5 тоны чарніц, 17,5 тоны вішань і 15,5 тоны парэчак. Летас паказчыкі былі значна меншымі. Прычым добрыя вынікі сёлета і ў тых крамах, якія размешчаны побач з аўтамабільнымі магістралімі. За нарыхтоўку работнікі маюць дадатак да зарплаты: напрыклад, па чарніцах гэта 3 працэнты ад агульнага аб'ёму. Калі мець на ўвазе тое, што асобныя крамы закуплялі ў насельніцтва па 3—4 тоны гэтых ягад, то няцэна падлічыць «бонус» да зарплатнай прадаўшчыцы. Добра можна «ўзняцца» і вясцоўцам. Калі ў Покраўшайскай краме за сезон усяго нарыхтавалі 5,5 тоны вішань, то асобныя жыхары здавалі па 300—400 кілаграмаў і адразу атрымлівалі грошы. Як заўважыла загадчыца крамы Сафія Калыда, сёлета быў багаты ўраджай гэтых ягад.

Пасля чарніц, парэчак і вішань настала пара яблыкаў і бульбы. Слуцкая райспажыўтаварыства ўжо рэалізавала 30 тон новага ўраджаю «другога хлеба». Яблыкаў закупілі крыху больш чым 150 тон, а ўсяго плануецца нарыхтаваць 1,3 тыс. тон. Спачатку іх прымалі па 120 рублёў за кілаграм, а цяпер цана дасягнула да 180 рублёў. Столькі атрымае за апад, а калі яблыкі акуртнёна здымаюцца з дрэва, то за кіло выходзіць па 800 рублёў.

— Расцэнкі напраму залежаць ад тых умоў, якія прапаноўваюць прадпрыемствы перапрацоўкі, — адзначае старшыня Слуцкага райспажыўтаварыства Таццяна Карніенка. — Яблыкі пастаўляем на харчовы камбінат у Маладзечна, Чэрвеньскі агароднінасушыльны, а таксама на кансервавыя заводы ў Слуцку і Рачкавічах.

Салёны агурок — эксартны тавар

На Слуцкім засталіся прыстойнай базы. Некалкі гадоў таму адрамантавалі бульбасховішча, куды можна закладаць 200—250 тон не толькі «другога хлеба», але і іншых караняплодаў. Захоўваюць прадукцыю для гандлёвай сеткі, прадпрыемстваў грамадскага харчавання, а таксама для дзіцячых садкоў і школ. Сёлета на вясне 80 тон бульбы праддалі ў Расію.

Па ягадах пытанне пакуль не вырашана. Чарніцы са Слуцкіх пастаўляюць на замарозку ў Старыя Дарогі. Па дамоўленасці з калегамі, магчыма, пэўную колькасць гэтых ягад пасля адпраўцы на экспарт. Слуцкае спажыўтаварыства ўключана ў праграму аднаўлення халадзільнага абсталявання. Планаўца, што ў раёне пачне працаваць уласная ўстаноўка для так званай шокавай замарозкі ягад і гародніны. Такая аперацыя «заважыць» каля 2 мільярд рублёў. Аднак, як лічыць Таццяна Карніенка, такія ўкладанні апраўданыя, бо плошчы не будуць пуставаць —

акрамя ягад у міжсезонне тут можна захоўваць іншую прадукцыю, да прыкладу, мяса.

У сістэме Слуцкага райспажыўтаварыства працуе квасільна-засоляны пункт. Гэта даволі вялікае памяшканне агульнай плошчай 250 квадратных метраў. Сёлета тут ужо засалілі пяць тон агуркоў. Як кажа Таццяна Карніенка, попыт на салёныя гурочкі ёсць не толькі ў сталіцы, пэўныя аб'ёмы маркуюцца пастаўляць і на экспарт. Акрамя гэтага плануецца квасіць капусту ў бочках. Усяго ўсе нарыхтоўцы 5—7 тон, а калі будзе вялікі попыт, то і больш. Таксама на захоўванне закладаць некалкі дзесяткаў тон яблыкаў, цыбулі, часнаку, іншай садавіны і гародніны. Канкрэтныя віды прадукцыі вызначаюцца па ступені запатрабаванасці сярод спажыўцоў.

Ягады, грыбы, садавіна, агародніна, мяса — дакладная інфармацыя пра ўсе віды прадукцыі, якую можна здаць, і расцэнкі абавязкова змяшчаюцца ў спецыяльным кутку нарыхтоўшчыка. Такі стэнд ёсць у кожнай краме. Аказваецца, пералік даволі вялікі, у яго акрамя ўсяго іншага ўваходзяць і другасныя рэсурсы. У крамах прымаюць і макулатуру, скуру, поліэтылен, металалом, рыззё і нават бітае шкло. Летас Слуцкаму райспажыўтаварыству перадалі новы прэс і цяпер макулатуру і рыззё можна цокаваць прама на месцы.

Мікалай ЛІТВИНАЎ,

Слуцкі раён.

КАНТРАБАНДНАЯ ПАРФУМЕРЫЯ

На аўтадарозе Брэст — Масква ў Дубровенскім раёне супрацоўнікі праваахоўных органаў затрымалі аўтобус «Мерседэс—Непалан». 36-гадовы кіроўца вёз 2,8 тысячы флаконаў парфуму вытворчасці Германіі, Францыі і Расіі, на якіх адсутнічалі беларускія ацэнкавыя маркі. Кошт грузаў — больш чым 161 мільён беларускіх рублёў.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

СУТЫКНУЛІСЯ

Каля в. Стрыганец Жабінскаўскага раёна мясцовы жыхар ноччу выехаў на аўтамашыне на паласу сустрэчнага руху і сутыкнуўся з матацыклам «Іж-Юпітар-2», кіроўца якога не меў дакументаў на кіраванне. У выніку аварыі матацыкліст атрымаў траўмы, а вайсковец тэрміновай службы і 19-гадовы хлопчык, які ехаў з ім, загінулі: першы на месцы, а другі — па дарозе ў бальніцу.

Вадзіцель «Аўдзі-100» уцёк, але неўзабаве быў затрыманы міліцыяй.

Сымон СВІТНОВІЧ.

ЗАСНАВАЛЬНІКІ:

САВЕТ РЭСПУБЛІКІ НАЦЫЯНАЛЬНАГА СХОДУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, ПАЛАТА ПРАДСТАЎНІКОЎ НАЦЫЯНАЛЬНАГА СХОДУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, УСТАНОВА «РЭДАКЦЫЯ ГАЗЕТЫ «ЗВЯЗДА»

ГРАМАДСКІ САВЕТ:

МАЛАФЕЕЎ А. А., старшыня Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па рэгіянальнай палітыцы і мясцовым самкіраванні; АНІКЕВА Л. А., старшыня Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па дзяржаўным будаўніцтве, мясцовым самкіраванні і рэгламенце;

САСОНКА М. П., член Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па дзяржаўным будаўніцтве, мясцовым самкіраванні і рэгламенце;

СЯЛІЦКІ В. С., старшыня Гомельскага абласнога Савета дэпутатаў;

СІВАКОЎ В. А., старшыня Аршанскага гарадскога Савета дэпутатаў;

ЯРКОВІЧ В. І., старшыня Круглянскага сельскага Савета Магілёўскай вобласці.

АДКАЗНАЯ ЗА ВЫПУСК: Наталля КАРПЕНКА.

Кантакты тэлефон 292 21 03.

Каб атрымаць адказ на пастаўленае пытанне, мы звярнуліся да афіцыйных асобаў, якія маюць непасрэднае або ўкоснае дачыненне да будаўніцтва дадзенага аб'екта

Васіль ЛОСІЧ, начальнік геафізічнай экспедыцыі РУП «Белгеалогія»:
 — Дом № 133 па вуліцы Геалагічнай з прыбудаўнага ў яго магазінам некалі пачыналі ўзводзіць мы. Потым дом адышоў да жыллёва-будаўнічага кааператыва, а недабудаваны магазін так і застаўся на балансе нашай геафізічнай экспедыцыі.

Тры гады таму была зацверджана дзяржаўная праграма развіцця нашай галіны — але яна дачылася толькі геаагаразведвальных работ. На сацыяльную сферу, будаўніцтва ніякіх укладанняў не прадугледжвалася... Адзіным выйсцем са складанай сітуацыі заставаўся пошук інвестара, чым мы і пачалі займацца з 2004 года. Але знайсці юрыдычную асобу, якая захачала б укладзі грошы ў будаўніцтва магазіна, што знаходзіцца не ў самым бойкім месцы, — справа, шчыра скажу, няпростая. Першы інвестар, якога мы знайшлі (гэта быў прыватны прадпрыемальнік), падлічыўшы ўсе расходы, прапанаваў перапрафіляваць будынак у гандлёва-афісны цэнтр, паколькі адзін ма-

Пётр ШПАКОЎСкі, першы намеснік кіраўніка адміністрацыі Партызанскага раёна г. Мінска:
 — Сітуацыю з будаўніцтвам гандлёва-афіснага цэнтру па вуліцы Геалагічнай мы трымалі на пастаянным кантролі і ўвесь час патрабавалі ад РУП «Белгеалогія» паскорыць завяршэнне будаўніцтва дадзенага аб'екта... Зразумець незадаволенасць жыхароў мікрараёна можна — дзесці гадоў таму сцены магазіна ўзвалі, а дабудаваць яго ніяк не могуць... Мы рэгулярна давалі людзям пісьмовыя адказы — з улікам меркаванняў РУП «Белгеалогія». Іншая справа, што гэтым прадпрыемства і яго кіраўніцтва неабходна

Аляксандр ШУРАВІН, генеральны дырэктар РУП «Белгеалогія»:
 — На сёння ўсе праблемы з даўгабудам знятыя — па-першае, мы ўжо атрымалі ад «Аўтарам-прампраекта» праектнае рашэнне па ўмацаванні даху гандлёва-афіснага цэнтру. Па-другое, ад-

газін сябе проста не акупіў бы. Плошча пад яго адводзілася даволі вялікая — 879 кв. м, а побач — толькі некалкі жылых дамоў... Перапрафіляванне было дазволена пры ўмове, што большую частку будынка (608 кв. м) будзе займаць прадуктовы магазін, астатнюю плошчу — офісны і тэхнічны памяшканні. (Усё ж калі чалавек укладвае свае грошы, ён мае права на выгадныя для сябе ўмовы — каму хочацца працаваць на страты?) Але паводле праектна-каштарыснай дакументацыі аказалася, што заканчэнне будаўніцтва «пацягну» на 1 млрд 080 млн рублёў... У выніку інвестар адмовіўся ад дадзенага аб'екта, аб'явіўшы нам аб сваім рашэнні ў пачатку гэтага года.

Пасля гэтага РУП «Белгеалогія» зноў пачала займацца пошукам інвестара, адпаведна быў аб'яўлены тэндэр. Інвестары выбралі сярод некількіх прэтэндэнтаў, і ў выніку перавагу аддалі ЗАТ «Палеская інвацыяна-будаўнічая кампанія». Затым у інспекцыю Дэпартаменту дзяржаўнага будаўнічага нагляду па г. Мінску быў прадастаўлены пакет дакументаў для афармлення дазволу на выдзяненне будаўніцтва. Дазвол мы атрымалі толькі ў ліпені гэтага года, пасля чаго пачылі правяці больш актыўнасці і рашучасці ў пошuku сур'ёзнага інвестара... Але ж і наяўнасць інвестара не заўсёды з'яўляецца стопранцэнтнай гарантыяй поспеху. Як паказвае практыка, далёка не ўсе інвестары здольныя давесці справу да канца, многія на першапачатковым этапе пераацэньваюць свае магчымасці...

На сёння, я лічу, мы дабіліся галоўнага: нарэшце будаўніцтва зрушылася з «мёртвай кропкі».

Натуральна, неабходна прыкласці ўсе намаганні, каб завяршыць будаўніцтва да новага года — тым больш, што сам будынак не такі ўжо і вялікі. І не толькі здаць аб'ект пад ключ, але і арганізаваць там пры-

былася сустрэча з кіраўніком «Палескай інвацыяна-будаўнічай кампаніі», у выніку якой падпісаны акт прыёму-перадачы аб'екта з мэтай далейшага працягу будаўніцтва (днямі на аб'екце павіна з'явіцца шылда-пашпарт з адпаведнымі данымі, пачнуцца работы). **У гэтым годзе аб'ект будзе адназначна**

леская будаўнічая кампанія пачала работу на аб'екце. У памяшканні разабралі перагародкі, вывезлі адтуль смецце. Але... ўжо на пачатку жніўня работа была спынена. Будаўнікі выявілі, што сцяна, на якую абапараюцца зверху пліты перакрываючага магазіна, мае значны разбурэнні і пагражае абвалам.

У сваю чаргу, мы тэрмінова звярнуліся да праектнай арганізацыі «Аўтарампрампраект» з прапановай выправіць разбурэнні, а менавіта: распрацаваць дадатковыя мерапрыемствы па замацаванні апорных сценак... На сёння такія мерапрыемствы ўжо распрацаваны.

Будаўніцтва гандлёва-афіснага цэнтру планавалася завяршыць у пачатку лістапада. Але — з улікам непрадбачанай затрымкі — гэты тэрмін будзе крыху перанесены. Думаю, да канца года аб'ект абавязкова дабудуецца.

Я разумю незадаволенасць дадзеным становішчам жыхароў раёна. Але паспрабаваць зразумець і нас. Для таго, напрыклад, каб атрымаць толькі дазвол на праектаванне, неабходна прайсці праз 12 (!) інстанцый... Будаўніцтва гандлёва-афіснага цэнтру — з абавязковай наяўнасцю такіх груп, як малочныя, хлебабулачныя і іншыя прадукты першай неабходнасці... Для ўводу аб'екта ў эксплуатацыю спатрэбіцца прывесці шэраг арганізацыйных мерапрыемстваў: атрымаць ліцэнзію, закупіць адпаведнае абсталяванне для гандлёвай залы, сфарміраваць штат супрацоўнікаў і г.д. Спадзяюся, што і заказчык будаўніцтва — РУП «Белгеалогія», і падрадчык — ЗАТ «Палеская інвацыяна-будаўнічая кампанія» не зацікаўлены ў затрымліванні тэрмінаў уводу дадзенага аб'екта. Чым раней яго здадуць, тым раней пачнуць акупляцца ўкладзеныя грошы.

дабудаваны і абсталяваны — і не 31 снежня, а раней.

Не магу, праўда, дакладна сказаць, калі ён адчыніць свае дзверы першым пакупнікам. Але ўпэўнены, што інвестар будзе зацікаўлены зрабіць гэта як мага хутчэй — каму хочацца, каб гатовыя плошчы прастойвалі?

ЛЮДЗІ З ФАНТАЗІЯЙ

Па ініцыятыве старшыня раённага Савета дэпутатаў Аляксандра Васько на Шчучыншчыне стала традыцыйным вельмі прыгожае мерапрыемства — святам кветак. Сёлета яно праводзілася ўжо ў пяты раз і зноў сабрала цэлае суквецце людзей з выдатнай фантазіяй.

Хто вырошчвае кветкі, той прыносіць радасць сабе і людзям. Вось і Аляксандру Васько захачелася адрадыць на тэрыторыі раёна «зялёнае» будаўніцтва, якое мае тую слаўную традыцыю. Напрыканцы XVIII стагоддзя адзін з першых даследчыкаў расліннага свету Беларусі Станіслаў Баніфацій Юндзіл заклаў у Шчучыне батанічны сад, дзе праводзіў свае даследаванні.

У 2004 годзе, калі ў райцэнтры адкрылася гімназія, побач з ёю з дапамогай спецыялістаў Цэнтральнага батанічнага саду Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі былі закладзены садок з тувых дрэўцаў, канадскіх дубкоў, казацкага ядлоўцу, іншых кустарнікаў і шматлікіх дрэваў. І тады ж упершыню адбыліся канферэнцыя мясцовых кветкаводаў і свята кветак. Сёлета кветкавыя фестывалі спачатку прайшлі на тэрыторыі ўсіх сельскіх і пасялковых Саветаў, а затым свае кампазіцыі прадставілі на безразе гарадскога возера многія ўстановы і арганізацыі. Асабліва відовішчым быў карнавал у касцюмах са стылізацыяй пад кветкі — ружы, цюльпаны, гладыёлусы... А пчалары (адкуль брацца мёду без расліннага свету?) не толькі гандлявалі сваёй прадукцыяй, але і ўдзельнічалі ў конкурсах прафесійнага майстэрства.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

Фота Аляксея БІБІКАВА.

Святочны настрой.

Кветкі жыцця.

У БАБРУЙСКУ АДКРЫЎСЯ ХОСПІС

Узвядзенне і паспяховае асваенне трубапракатнага комплексу на БМЗ

ЗАСВЕДЧЫЛА САМАДАСТАТКОВАСЦЬ АЙЧЫННЫХ БУДАЎНІКОЎ І ЭКСПЛУАТАЦЫЙНІКАЎ

Узвядзенне трубапракатнага комплексу планавалася яшчэ ў гады Савецкага Саюза — па генеральным праекце яно павіна было адбыцца ўслед за будаўніцтвам і пускам у 1989 годзе магутнасцяў па выпуску нарыхтовак для труб — стана 850. Але распалася вялікая краіна, вытворцы сутыкнуліся з небылым дэфіцытам сродкаў, і магістрскі гігант вельмі доўгі час выпускаў толькі самы нарыхтоўкі і прадаваў іх на экспарт. Заўважым, што трубяная нарыхтоўка была вельмі высокай якасці, яна выгадна адрознівалася ад аднаціпнай і паспяхова разыходзілася за мяжой — у Еўропе і нават далёкай Індыі.

— На заводах Індыі мне зусім шчыра гаварылі, — расказаў журналістам «Звязды» тэхнічны дырэктар — галоўны інжынер РУП «БМЗ» **Віктар Аркадзевіч МАТАЧКІН**, — што пры рабоце на нашай нарыхтоўцы прадукцыяныя ў іх узды-

маецца на пяць працэнтаў — менавіта за кошт высокай якасці прадукту. І калі гэтыя пяць працэнтаў памножыць на каласальны аб'ём трубянай прадукцыі, якая традыцыйна там выпускаецца, то эфект атрымаецца вельмі сур'ёзны, ён вымяраецца мільёнамі долараў. Што патрэбна глыбокая перапрацоўка, патрэбны гатовы канечны прадукт, які цэніцца на рынку. Навошта параўнальна танна прадаваць нарыхтоўку, калі можна зрабіць уласную трубу і прадаць яе зусім па іншай цэне? Новы генеральны выкасаў ідэю вярнуцца да гэтага пытан-

Споўніўся роўна год з дня пуску нязвычайна для айчыннай індустрыі вытворчага комплексу — буйнога трубапракатнага цэха на РУП «Беларускі металургічны завод». Падзея гэта была з шэрагу вызначальных для эканомікі краіны. Цяпер новая вытворчасць беларускай металургіі прайшла выпрабаванне практыкай і... рынкам, і мы атрымалі права азірнацца, назваць ініцыятарам, паспрабаваць падвесці першыя вынікі.

ня. Ідэя была падмацавана бізнес-планам, затым тэхнічным заданнем. Мы вырашылі паспрабаваць заняць нішу вытворчасці труб дыяметрам 20—168 мм шырокага прымянення. Далажылі ў Міністэрства прамысловасці, кіраўніку дзяржавы. Прэзідэнт убачыў, што праект з пункту гледжання інвестый падзвычайна перспектывны, і было прынята развіццё трубапракатнага комплексу будаваць.

Як вядома, металургічны гігант у Жлобіне будавалі замежныя фірмы. А трубапракатны комплекс узвялі беларускія будаўнікі з «Гомельпрамбуду» і «Жлобін-металургабуду», прычым у рэкордныя тэрміны. Існуючыя нарматывы ўзвядзення былі перакрыты амаль у два разы.

— Згодна з дакументамі, мы павіны былі пабудаваць комплекс за чатыры гады. Але нам давалі тэрмін у два разы меншы, — гаворыць тэхнічны дырэктар — галоўны інжынер БМЗ, — Такое прыслешванне было апраўданым, бо чым раней запушчана вытворчасць, тым хутчэй яна пачне аддаваць даўгі, якія брала.

— Высокі тэмп — гэта была самая вялікая праблема?

— Праблема асаблівых не было. Былі задачы, у тым ліку і складаныя, з тэхнічнага пункту гледжання, якія патрэбна было вырашаць, і мы вырашалі. Фінансавых складанасцяў не мелі, бо ўзялі крэдыты. Хоць, я сёння прыходжу на трубяную вытворчасць, гляджу і думаю: ну, гэты тэмп мы зрабілі? Зрабілі нармальна.

У сваім інтэрв'ю беларускім журналістам генеральны дырэктар РУП «БМЗ» М.В. Андрэянаў падкрэсліў важную думку: айчынныя будаўнікі ў працэсе стварэння трубапракатнага комплексу даказалі, што сёння мы здольны самастойна працаваць ніколі не горш за заходнія фірмы. Прычым з вельмі высокай якасцю.

Цікавае дэталю ў сувязі з гэтым расказаў Віктар Матачкін. — Два тыдні назад быў я на фірме DANIELI. Гэта сусветная вядомая фірма, якая ў свой час сумесна з VOEST-ALPINE праектавала і будавала БМЗ. І супрацоўніцтва з гаспадарком гэтай фірмы панам Бенадзіці. Ён быў у нас, калі мы яшчэ толькі паставілі корпус трубапракатнага цэха і пачалі мантаж абсталявання. І сказаў,

парт). А ўвогуле плануецца гадавы аб'ём дасягнуць да 250 тыс. тон, забяспечыўшы такім чынам прынцып эканамічнай бяспекі краіны.

— Выконваем графік асваення магутнасцяў, зацверджаны першым віцэ-праэм'ерам Ул.І. Сямашкам, — падкрэсліў Віктар Матачкін, — і труба наша разыходзіцца ва ўсе кропкі змянога шара і дастаткова запатрабавана.

«Дастаткова запатрабавана» — сказана, бадай, даволі сціпла. З самага пачатку меркавалася, што асноўным рынкам збыту труб могуць стаць краіны Паўднёва-Усходняй Азіі. Але вялікі інтарэс да

емства пастаяляла ў дзсяткі краін свету высокакаснасцю трубянай нарыхтоўкі, і адладжана вытворчасць такой нарыхтоўкі экстра-класа — лепшая гарантыя якасці канечнага прадукту. Гатовая прадукцыя паступае на лінію неразбуравальнага кантролю, дзе з дапамогай ультрагукавых галолак ідзе выяўленне прадольных трэшчын (калі яны ёсць) і дадаткова кантралюецца зададзеная таўшчыня сценкі.

Якосьць труб на розных этапах тэхналагічнага працэсу адсочваецца найноўшай сістэмай лазернага вымярэння «LASUS», дзвюма ўстановамі выяўлен-

У 2008 годзе атрыманы дозвол на прымяненне знака «СЕ» для гарачакатаных бясшуйных труб у рамках дырэктыў ЕЭС. Яшчэ раней, у 2007 годзе, нямецкім сертыфікацыйным органам TUF Vrsdenburg праведзены аўдыт і пацверджаны сертыфікат адпаведнасці сістэмы менеджменту якасці стандарту ISO 9001-200 з уключэннем у сертыфікат вытворчасці гарачакатаных труб.

Ужо ў маі гэтага года на прадпрыемстве прайшоў сертыфікацыйны аўдыт трубапракатнай вытворчасці на адпаведнасць заводскай сістэмы менеджменту якасці (СМК) патрабаванням стандарту ISO 9001, API Q1, ISO/TS 29001, а таксама на адпаведнасць труб патрабаванням стандарту API 5L і права выкарыстання мананграмы API. Аўдытарамі дадзена станаўчача ацэнка аб адпаведнасці СМК патрабаванням гэтых стандартаў.

Сялета іншым нямецкім сертыфікацыйным органам TUF Nord праведзены аўдыт абсталявання і тэхналогіі вытворчасці гарачакатаных труб і выданы сертыфікат адпаведнасці жлобінскіх труб Еўрапейскім нормам (ЕН). Амерыканскі інстытут нафты (API) правёў аўдыт па сістэме менеджменту якасці ў адпаведнасці з патрабаваннямі API Spec.5L.

...Генеральны дырэктар РУП «БМЗ» Мікалай Віктаравіч Андрэянаў апраўда на лічбы, што стварэнне трубапракатнага комплексу — адзін з найбуйнейшых праектаў, рэалізаваных у гісторыі сучаснай Беларусі. І вельмі ім ганарыцца. Як, дарчы, і распрацоўкай і прамысловай рэалізацыяй комплекснай тэхналогіі вытворчасці высокакавалітнасці катанкі на стане 150 — гэтая работа, як вядома, вылучана на атрыманне Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь за 2008 год. Як і многія іншыя справы свайго калектыву. А мы ў сваю чаргу таксама маем права ганарыцца высокім прафесіяналізмам і няўрымлівацю сваіх зямлякоў. І шчыра жадаць ім поспеху.

Публікацыя падрыхтавалі Уладзімір ХІЛЬКЕВІЧ, Алена ДАЎЖАНОК і Яўген ПЯСЦІКІ (фота). Выкарыстаны таксама здымкі з архіва БМЗ.

НА ЗДЫМКАХ:

Блок здымкаў 1. Высокае напружанне — людзей і металу. Графік асваення магутнасцяў трубапракатнага цэха, зацверджаны ўрадам, яго калектыв ужо выконвае пастаўку.

Блок здымкаў 2. Ідзе жлобінская бясшуйная труба!
А самы першы яе кавалачок (фрагмент першай гільзы, выробленай тут у ліпені 2007 года) захоўваецца ў музеі БМЗ.
З яго багатай экспазіцыяй пазнаёміла наш гід па заводзе Тацяна НОВІКАВА.

новой прадукцыі завода адрады, заўважым, гэта каштавала 100 мільёнаў еўра. А ўвесь комплекс каштуе недзе 270 мільёнаў еўра. Такім чынам, амаль 170 мільёнаў засталіся ў рэспубліцы. Гэтыя грошы савоі нашы будаўнікі, нашы мантажнікі, беларускія праектанты, якія праектавалі комплекс. А таксама калектыв Баранавіцкага станкабудуўнага завода, што вырабіў значную частку абсталявання. Уздзяўная вага беларускай складальнай выхадзіць на ўзровень 70 працэнтаў, што надзвычайна гарова. Мы і цяпер, калі плануем далейшую мадэрнізацыю вытворчасці, стараемся набываць за мяжой толькі тое, чаго няма ў краіне. Тэхналогію распрацоўваем самі. І ідзі таксама нашы.

Сёння трубапракатны комплекс дынамічна развіваецца — асвоена 195 найменняў труб, з іх 68 пазіцый розных тыпапамераў, а таксама калі 22 марак сталі. За першую палову гэтага года выпушчана больш за 21 тысячы тон сталых труб (большая частка адгружана на экс-

парты і амерыканскія фірмы. Сёння трубы са Жлобіна атрымаваюць у ЗША, Вялікабрытаніі, Германіі, Францыі, Аўстрыі, Нарвегіі, Іспаніі і шмат якіх іншых краінах, у тым ліку блізкага замежжа. Удаляе маркетынгавая палітыка дазволіла БМЗ дасягнуць агульнага аб'ёму экспарту ўсёй сваёй прадукцыі да 1 мільярда долараў і нават перавысць гэты рубжэж. А рынкі прагназуюць на бліжэйшае пяцігоддзе імклівы рост попыту на бясшуйную трубу. Значыць, і рост чыны. Дарчы, пакуль новы комплекс будаваўся, што на трубу вырасла ў тры разы. Што называецца, удадзі!

Папулярнасці беларускай трубы спрыяе цалы шэраг мераў, накіраваных на гарантаванне яе высокай якасці. Перш за ўсё патрэбна мець на ўвазе, што на працягу многіх гадоў прадпры-

АВРЫСЫ АЙЧЫННЫХ Святая Дзічка

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)
Найбольшая колькасць паломнікаў збіраецца каля Грушкі ў дзень перад праваслаўным святам Успення. У асноўным гэта людзі навакольных вёсак, але яны наведваліся і з суседніх Пружанскага і Брэсцкага раёнаў, з Брэста, Пінска і нават Гомеля. Яшчэ да пачатку ўрачысчанага набажэнства святочна апрануты людзі імкнецца здзеясніць абрад пакленення дрэву. Трэба пацалаваць абразы на вялікіх крыжах, дакрануцца да грушавога камяля і завязаць каларыную стужку на галіны. Ужо з раніцы ўтвараецца вялікая чарга ў чаканні сакральнага прахаджэння. Тут ніхто не спяшаецца, і кожны рух і крок не здаецца выпадковым, хоць адначасова ўсё знаходзіцца ў руху. Недзе ў сярэдзіне дня груша скрозь абвешана рознакаляровымі шаўко-

вымі стужкамі. І кожны крыж абпал, а яны тут ад памеру з далонь да вышыні чалавечага росту, таксама ўпрыгожаны каларым бантам. Неверагоднае фарбавае відвішча, стракатасць твараў і вопратак, галасы і малітвы, пах запаленых свечак і змалочанага жытнёвага поля, злітыя і змяняныя ў адначасі — не пазабываюць пануцца рэальнасці, але нараджаюць у душы розныя і часам невытлумачальныя пануцці. Яно, напэўна, і правільна. Не ўсім патрэбна дакладнае ўсведамленне і абгрунтаванне. Але ж мне цікава было ведаць, што кіруе людзьмі ў гэтыя хвіліны і што прывяло іх сюды, наогул, што ведаюць яны пра Грушку.

— Стужка — у знак ушанавання Божай Маці, — патлумачыла жыхарка Брэста Алена Медзведзюк, павязваючы на крыж чырвоную стужку. — Пяць стужак я

прывезла сюды, бо наша сям'я з пяці чалавек. Свой сямейны абрагальны крыж гэтая сям'я паставіла тут тры гады там і кожны год абнаўляе на ім стужкі. Ёсць тут «касабістыя» крыжы, гэта значыць на кожнага члена сям'і. Ёсць нават ад працоўных калектываў, як гэта зрабілі выкладчыцы Цэнтра пазашкольнай працы горада Высокае. «Двойчы ў год мы прывозім сюды дзядей з нашага цэнтра, як на адну са святых роднага краю», — сказала высокаўская выкладчыца Людміла Дудар.

Ніхто дакладна не змог мне патлумачыць прыблізна час з'яўлення Грушкі. Але існуе версія, што на мяжы пераходу з язычніцтва ў хрысціянства мясцовае на-сельніцтва доўга вагалася і не магло адрарчы ад старых звычаяў і традыцый. І вось адна маленькая пастушка, якая даглядала статак свіней, на гэтым месцы на грушы-дзіццы ў ззяючых промянях убачыла фігуру Божай Маці, якая сказала, што сапраўдна яна вера — хрысціянская. І нібыта гэта быў знак людзям, каб яны не пахожалі і не баяліся, а цяпер і прымалі ўсе гананні. Месцін гэтае, як павялося, стала гаючым, нават цудадзейным, шмат хворых тут акраіла. Адна з паломніц паспашалася мне паведаваць, што ў гэтым месцы заўсёды чысцілі душы ад д'яблаў. Вось і стала дрэва культывым. Але калі ўсё гэта можна аднесці ў нейкай ступені да падання і міфалогіі, дык падзеі 50—60-х гадоў —

тое, як шмат разоў бульдозерам раўнялі месца і знішчалі дрэўца, а поле засеявалі жытам ці бульбаю, але груша ўсё адно вырастала. Калі крыжы грузавікамі возілі ў лес, панач людзі заносілі іх назад — такая ў іх была моцная вера! І што цікава, 27 жніўня народ хоць ноччу, акольнімі сцэжкам, але ўсё роўна прыходзіў адзначаць дзень Грушкі. І ўжо ніхто не прамінае паведаміць гісторыю, як хавалі чалавека, які кіраваў ліквідацыяй Грушкі. Калі працэсія з труною парайналася са святым месцам, машына-лафет заглохла. Пераклялі труну на каня, а той ні з месца. Тады панеслі нібожыка на руках...
Адрадзілася Грушка ў перабудову ў час святства Ландэ Філасафа з Верхавіч. Калгас дамог птот узвесці. А летас заклапа пладмурак над новую капліцу. З'явіўся ці адрадіўся наноў тут ці ка, можна сказаць, абрад — «распрананне» грушкі. Адна з распранальшчыц Надзея Івануа Карпук, жыхарка з Бушміч, ко-

лішняя бібліятэка. Разам з высокаўцамі яна сёлетна здымала з дрэва леташнія стужкі, не дзсяткі — сотні стужак. Прыбіралі месца, рыхтавалі да свята.
Нельга было не заўважыць, як рукі наведвальнікаў цягнуліся да грушавога лісця. Бо яно, ліччыцца, ахоўвае ад хваробаў і дрэннага вока. «Я заўсёды клала гэтыя лісцікі сваім дзецям у дзённікі», — сказала Надзея Карпук. Цікава, што дрэва пры гэтым ніяк не выглядала абскубаным. Наадварот, убрана стужкамі грушка выглядала сапраўднае каралевай, ад якой нельга было адвесці вачэй.
Фінальная і не менш заапаляляная частка Грушкі — посны стол. Гэта доўгі абрус на зямлі, уславы печывам, садавінай і гароднінай, цукеркамі. Так шчодр прапуюць сваю гасцінасць да паломнікаў жыхары навакольных вёсак. Так моцна любяць яны сваю Грушку. Такія ў іх пераможная вера.

Спорт-тайм

Расія і Грузіяў расудзіць «Трактар»

З-за напружаных адносінаў паміж Расіяй і Грузіяў матч з удзелам маладзёжных зборных абедзвюх краін адбудзецца на нейтральным полі, а дакладней на беларускім. Такое рашэнне прыняла камісія УЕФА па надзвычайных сітуацыях. Плануецца, што адборачная сустрэча да чэмпіянату Еўропы-2009 пройдзе на мінскім стадыёне «Трактар» 5 верасня. Каманды Расіі і Грузіяў выступаюць у 4-й кваліфікацыйнай групе і займаюць адпаведна другое і апошняе месцы ў турнірнай табліцы. Беларуская «маладзёжка» лідзіруе ў 8-й групе перад заключным матчам з латышамі, які прыме Рыга 9 верасня. У стывавыя сустрэчы выйдзю пераможцы дзясці груп і чатыры каманды, якія зоймуць другія месцы з найлепшымі вынікамі. Склад сямі пар лёлу-оф вызначыць жараб'ёўка.

Авертайм прынёс перамогу дынамаўцам

Стартавы матч першага чэмпіянату КХЛ між «Дынама» і «Металурга» выйграў «Металурга». Гульня выдалася багатай на галы і вызначыла пераможцу толькі ў авертайме. З лікам 5:4 мажэйшымі сталі беларусы. Шайбы ў складзе дынамаўцаў закінуў Яраслаў Чупрэс, Яўген Курьлін, Сяргей Задзелянаў, Андрэй Антонаў і Ген Кляімер, прычым менавіта гоц змаглі ўзяць вароты саперніка першымі, а гаспадары толькі адгравіраліся па ходзе матча і даялі да авертайма. Цікава, што вароты беларускага абароны легіянера Эндзі Чыюда, бо галкіпер нацыянальнай зборнай Віталь Коваль траўмаваны.

Скварнюк далучыўся да Кучука

Беларускі паўабаронца Аляксей Скварнюк заключыў кантракт з клубам першай расійскай лігі краснадарскай «Кубанню». Пагадненне разлічана да 2011 года. Хаўбек будзе выходзіць на поле пад 19-м нумарам. Раней футбаліст выступаў за самарскую каманду «Крылы Саветаў». Нагадаем, што ў «Кубані» ўжо ёсць наш зямляк: нападчыні маладзёжнай каманды Аляксей Кучук.

Мяса для чэмпіёнаў

Стала вядома, што беларусы, якія сталі трыумфатарамі на летняй Алімпіядзе ў Пекіне, штомесяц будуць атрымліваць па 10 кілаграмаў мяса ад гандлёвай маркі «Мясаргад». Прычым сертыфікаты на гэту харчовую прадукцыю сапартсмены атрымалі пажыццёва.

